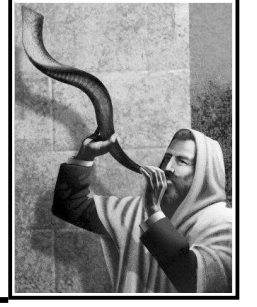

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 4. இதழ் - 4. ஜூலை-ஆகஸ்ட் 2018

R 5735

The Beginning of Sorrows

துக்கத்தின் ஆரம்பம்

“இப்படி இவைகளெல்லாம் அழிந்துபோகிறதாயிருக்கிறபடியால், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.” 2 பேதுரு 3:11

இப்பொழுது இருக்கிற வானம் மற்றும் பூமியின் அழிவைக் குறித்த பரிசுத்த பேதுருவின் தீர்க்க தரிசனம் கடந்த காலத்தில் அநேகரால் தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது. சொல்லத்தமான இந்த வானமும் பூமியும் ஒரு மகா பெரிய தீயினால் எரிந்து போகும் என்று அவர் கூறினார் என்று தீர்மானித்திருந்தார்கள். இந்த கருத்து கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்டண்ட் சபைகளின் எல்லா கோட்பாடுகளிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் ஒரு தப்பறையான காரியமாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் இந்த வார்த்தைகளை மறைபொருளான அர்த்தத்தில் கூறுகிறார். ஒரு மனிதன் தனது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வானத்தையும் பூமியையும் அசைப்பான் என்று நாம் கூறுவோமே, அது போல் இது சொல்லப்படுகிறது. வேதாகம தீர்க்கதரிசனங்கள் முழுவதிலும் மத அதிகாரங்களை வானம் என்றும் முறைப்படுத்தப்பட்ட சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் அதிகாரங்களை பூமி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தற்கால முறைமைகளாகிய வங்கி ஸ்தாபனங்கள் அதன் பணம் சம்பந்தமான விவகாரங்கள், அதன் பங்கு, பத்திரங்கள், அதன் ஆட்சியாளர்கள், அதன் மகா பெரிய மத முறைமைகள் உண்மையிலேயே அதன் முழு சமூக முறைமைகள் அனைத்தும் சீக்கிரத்தில் அழிந்துபோகும். அனைத்து முறைமைகளும் இப்பொழுது உருகப்போகின்றன. முற்றிலுமாக ஒரு புதுமுறைமை வரப்போகிறது. இந்த உருகிப்போகாத முதலில் மத ஸ்தாபனங்களை கவிழ்ப்பதில் ஆரம்பமாகும். அகில உலகத்துக்கும் இது ஒரு எதிர்பார்க்காததும் மகா பேரழிவாகவும் இருக்கும். ஆனால் உண்மையான சபைக்கு, விழித்திருக்கும்படி கர்த்தர் அவர்களுக்கு போதித்திருப்பதால் அது ஆச்சரியமாக இருக்காது. ஏனெனில் அவர்கள் “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக” இருக்கிறார்கள்; கர்த்தரின் இந்த நாள் அவர்களை ஒரு திருடனைப்போல பிடித்துக்கொள்ளாது.

கர்த்தரின் விசுவாசமுள்ள விழித்திருக்கும் ஜனங்கள் சத்திய வசனங்களால் வழி நடத்தப்படுவதால், உலகக் காரியங்களில் புரிந்து கொள்ளுதலைப் பெற்றிருப்பார்கள். அப்பவல் நமக்கு உறுதியளித்திருப்பது போல, இந்த நாள் முழு உலகத்தின் மேலும் ஒரு திருடனைப் போலவும், ஒரு கண்ணியைப் போலவும் வந்தாலும், அவர்களது சலுகைகளில் வாழ்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகள் மேல் அப்படி வராது. “இவைகள்

சம்பவிக்க தொடங்கும் போது, உங்கள் மீட்பு சமீபமாயிருப்பதினால், நீங்கள் நிமிர்ந்து பார்த்து, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள். அப்படியே இவைகள் சம்பவிக்கிறதை நீங்கள் காணும்போது தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிற்றென்று அறியுங்கள்.” (லூக்கா 21:28,31) நமது ஆண்டவர், இவைகளை நீங்கள் பார்க்கும் போது என்று சொல்லாமல், இவைகளை பார்க்க ஆரம்பிக்கும் போது, நாம் தலைகளை உயர்த்தி களிகூருங்கள் என்று கூறுகிறார். ஆனால் ஆபத்தில் சந்தோஷப்படும்படியோ, அல்லது மற்றவர்களது துன்பத்தில் சந்தோஷப்படும்படியோ கூறாமல், இவைகளெல்லாம் தற்கால முறைமைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டு ஒரு புது முறைமை, மிகவும் சிறந்த, மிகவும் அனுகூலமான, எல்லாராலும் விரும்பப்பட்டத்தக்க முறைமை ஏற்படுவதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்ட அடையாளங்கள் என்பதினால் சந்தோஷப்படும்படி கூறுகிறார்.

சபையே “புதிய வானமாக” இருந்து மகாமிமைக்குள்ளும், வல்லமைக்குள்ளும், சலுகைக்குள்ளும் வரும். ஆதிகால சபையில் இந்த யுக மாற்றமெல்லாம் சீக்கிரத்தில் வரும் என்று எண்ணங்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஆண்டவரின் வருகையையும், ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுதலையும், சபை மகிமையடைவதையும் நிலையாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போஸ்தலர் பவுல் தெசலோனிக்கேயர் சபைக்கு எழுதும் போது அவர்களில் சிலர் கர்த்தரின் நாள் முன்னரே வந்துவிட்டது என்று தவறான எண்ணத்தில் இருந்ததாக கூறுகிறார். பாவ மனுஷன் வெளிப்படுத்தப்படும் வரை அந்த நாள் வராது என்று அவர்களுக்கு கூறுகிறார். எனவே அப்போஸ்தலர் காலத்தில் சபையானது எப்பொழுதும் விழித்திருந்து காத்திருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. இந்த யுகம் முழுவதும் கர்த்தரின் ஜனங்கள், குறித்த காலத்தில் “இரவிலே திருடன்” வருகிற விதமாய் கிறிஸ்துவின் நாள் வரும் என்பதை அறிந்து, ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையின் காலத்திற்காக காத்திருந்து தயாராயிருக்க வேண்டிய நிச்சயமற்ற நிலையில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். (2 தெசலோனிக்கேயர் 5:3)

காவலாளிகள் இப்பொழுது எதைப்பார்க்கிறார்கள்

இப்பொழுது இந்த நாளில் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிற நாம், முன்னுரைக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்வுகளின் ஆரம்பத்தை நாம் பார்க்கிறோம். மகா அர்மகெதோன் யுத்தத்தின் முன்னோடியை

நாம் பார்க்கிறோம். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சொல்லப்பட்ட வல்மையான “பூமியதிர்ச்சி” இந்த மகா அர்மகெதோன் தான் என்பது நமது எண்ணமாக இருக்கிறது. (வெளி.16:16-18) இந்த மகா புரட்சியிலும் அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அராஜகத்திலும் பூமியின் அனைத்து ஸ்தாபனங்களும் தூக்கி எறியப்படும். கோபம், பகைகள், சண்டைகள், இவைகள் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப்பட்டால், இதன் விளைவால் முழு மனுக்குலமும் அழிந்து போகும். ஆனால் தேவன் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் நிமித்தம், அவர்கள் மகிமையடைய தொடங்கும்படியாக, அதைக்குறைத்து, கிறிஸ்து மற்றும் அவரது தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையின் கீழாக அவரது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார். கிறிஸ்துவும் அவரது மணவாட்டியும் உலக ராஜ்யங்களை எடுத்துக் கொள்வார்கள். இப்படியாக மனிதரின் சண்டைகள் உச்சகட்டத்துக்கு செல்லாதபடி தடுப்பார்கள். இல்லையென்றால் அது உச்சகட்டத்துக்கு போய்விடும், ஆனால் தற்கால முறைமை முற்றிலுமாக நீக்கப்படும் வரை இது நிறுத்தப்படாது.

அச்சம் தரும் இந்த ஆபத்தின் காலத்தைக் குறித்து ஒரு தெளிவான விளக்கம் தீர்க்கதரிகளால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது புதிய வாசகர்கள் பயனடையும்படியாக சில தீர்க்க தரிசன மேற்கோள்களை இங்கே தருகிறோம். (ஏசாயா 24:17-22;28;21-22;33;7-14;34:18; சங்கீதம் 18; 7-19 வேதாகம பாடங்களின் நான்காவது தொகுதி பக்கம் 5-13ஐ பார்க்கவும். இதே கோணத்தில், ஏசாயா 13:1-13; எரேமியா 25:8-38; வெளி 18:12-21 வசனங்களை வாசிக்கவும். மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசன வசனத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது போலவே இப்போது ஐரோப்பாவில் நடந்து வரும் போர்கள் இருக்கிறது. மேலும் இது ஜாதிகளை குயக்கலத்தைப்போல உடைத்துப்போடுகிற மகா உபத்திரவத்தின் ஆரம்பமாக மட்டுமே இருக்கிறது. நமது சொந்த நாட்டிலேயே வேலை நிறுத்தம், தொழிலாளர் கலகம், முதலாம் உலகப்போரின் செயல் விளக்கங்கள் முதலியவைகளில் வருகிற ஆபத்தின் அத்தாட்சிகளை நாம் பார்க்கிறோம். தற்கால முழுமுறைமைகளும் பெரும் கிளர்ச்சிக்கு போகும் என்று மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வசனங்கள் தவறாக கருதமுடியாதபடி அறிவிக்கின்றன. கோலொரேடோ (colorado) சுரங்கத்தின் நீண்டகால பிரச்சனைகளும், சமீபத்திய லண்டன், சிக்காகோ பிரிட்ஜ்போர்ட் மற்றும் போயொன்னை போன்ற இடங்களில் நடக்கிற வேலை நிறுத்தங்களும் இன்னும் அநேக இயற்கையின் சீற்றங்களும், வருகிற புயலின் அறிகுறிகளும் முன்னெச்சரிக்கையான கர்ஜனைகளாக மட்டுமே இருக்கிறது.

சுயநலமே உலகின் மகா நோக்கமாக இருக்கிறது. இதைச் செய்தாலும், அல்லது அதை நிறைவேற்றினாலும் அவர்களுக்கு சாதகமாகவே முடியும். ஜனங்கள் மகா பெயர் எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே, அந்த பலனை அடைவதற்கு தங்களது ஒவ்வொரு நரம்புக்கும் மிகவும் அழுத்தம் தருகிறார்கள். இதை அரசியலிலும் செய்து, எதிர்காலத்திற்கும் சொத்து சேர்க்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஐரோப்பாவில் அவர்கள் அதை மத காரியங்களிலும் செய்கிறார்கள். அதிகாரத்தில் உள்ள பல்வேறு அமைப்புகள் ஜனங்களது கனத்தை பெற்று அதைப் பற்றிக்கொள்ள

தேடுகிறார்கள். அகில உலகமும் முடிவில் உண்மையான திருப்தியை கொண்டு வராதவைகளில் தங்கள் இருதயத்தையும் மனதையும் வைக்கிறார்கள். தேவனுடையவைகளில் வைப்பதில்லை.

மனிதரின் மனதை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு அவர்களது சக்தியை உறிஞ்சுகிற இந்த அனைத்து காரியங்களும் ஒழிய வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். அவைகளில் எதுவுமே நிரந்தரமானதல்ல. இது இப்படி இருக்கிறது என்று நாம் உணர்கிறோம். இவைகள் அழிந்து போவது இந்த நமது நாட்களில் சமீபமாயிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மற்றவர்கள் அதை உணர்வதில்லை. சிந்திக்கக்கூடிய சிலர் தற்கால நிலைமைகள் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாததாக இருப்பதையும் பெரும் மாற்றங்கள் சமீபத்தில் நேரிடவிருக்கிறது என்பதையும் காண்கிறார்கள். இதனிமித்தம் தங்கள் உள்ளம் சோர்ந்து போவதையும் காண்கிறார்கள்.

அற்பமான, நிலையற்ற, மயக்குகிற பூமியின் பரிசுகளைப் பற்றிய இந்த அறிவு, நம்மை இதிலிருந்து திருப்பி என்றைக்கும் அழியாத விலை மதிப்பற்ற பரம காரியங்களில் நமது நாட்டத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தும். சேனைகளும் புரட்சிகளும் அழிக்கயியலாத அரசாங்கங்களையும் அழியாத அமைப்புகளையும் உடைய பரலோகத்தில் உங்கள் சொத்துக்களை சேர்த்துவையங்கள். பெரும் மாற்றத்தை நம்புகிற அனைவரும் நமக்கு முன்பாக தற்காலத்திற்காக அல்ல, எதிர்காலத்திற்காக வாழ்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். வேதாகமத்தின் போதனைகளை எந்த அளவுக்கு நாம் உணர்ந்து கொள்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு அதன் ஆவியை உள் ஈர்த்துக் கொள்ளுவோம்; தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு அவர் எதிர்காலத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மகா ஆசீர்வாதங்களுக்காக அந்த அளவுக்கு வாழுவோம், நம்மை தயார்படுத்துவோம். “நான் பரிசுத்தராயிருப்பது போல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” என்பதே பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவின் கட்டளையாயிருக்கிறது.

சீர்கேடல்ல, பரிசுத்த சூழ்நிலை புதுசிருஷ்டிக்காக

இந்த வழிகாட்டுதல் உலகத்திற்காக அல்ல, அவைகள் தேவனுடைய மாம்சீக பிள்ளைகளுக்காக அல்ல, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாகிய நமக்கேயாகும். பழைய சிருஷ்டிகள் அபூரணராயிருந்து தேவனுடன் நிற்கிறதில்லை. புது சிருஷ்டியில் எந்தவித தூய்மையற்ற தன்மையும் இல்லை. அவர்களது மாம்சீக அபூரணம் கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அவர் தேவனுடன் நிற்கிறவராயிருக்கிறார். தற்கால கூடாரமாகிய மாம்சீக பலவீனத்துடன் போரிடுவதே புது சிருஷ்டியின் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பரிசுத்தமானவைகளிலிருந்து விலக்கி, ஆசைகாட்டி தவறாக வழி நடத்தப்படும் ஆபத்தில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் அவன் தனது மாம்சத்தை கட்டுப்படுத்தி முழுமையாக கீழ்ப்படியப்பண்ண முயற்சிக்கிறான்.

ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புது சிருஷ்டி தான் புனிதத்துடன் இருக்கவும் தமது சாரீரத்தை பரிசுத்தமாக வைத்திருக்கவும் விரும்புகிறது. சபாவமாகவே அவன் பரிசுத்தமான காரை சுவாசிக்கிறான். இந்த பரலோக வித்துக்கு மாறானது எதுவும் விஷமாகவே இருக்கும். இது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக ஊட்டி போஷிக்கப்படவேண்டும். இது

சரியாக வளர்வதற்கு “உச்சிதமான கோதுமையினால்” போஷிக்கப்படுவது அவசியமாயிருக்கிறது. இது புது சிருஷ்டிகளுக்கு இருதயத்தின் நினைவுகளும் தியானங்களும் தேவனுடைய பரிபூரண நிலைக்கு முடிந்தவரை உறுதிப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை அடையும் வரை இந்த புது சிருஷ்டியை ஜெனிப்பித்த பரலோக பிதாவால் மேன்மையான உணவு கொடுக்கப்படுகிறது.

தேவனுடைய பிள்ளை உண்மையான பரிசுத்தத்தின்படி வாழாமல் தனது பூமிக்குரிய சரீரத்தை அக்கரையுடன் கவனியாதிருந்தால், அவனுக்குள் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வித்தை சரியாக அபிவிருத்தி செய்யமாட்டான். இந்த புது சிருஷ்டிகள் ஒருவருக்கொருவர் முடிந்தவரை ஐக்கியமாயிருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தை கட்டுவதற்கு நாடவேண்டும். ஒருவரை ஒருவர் கீழே தள்ளுவதற்கு அல்ல, நம்மால் முடிந்தவரை மற்றவர்களை வளருவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். “தேவனுடைய ராஜ்யம் எப்பொழுதாவது

வரும், ஆபத்தின் நாள் எப்பொழுதாவது தற்கால முறைமைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நினைத்து” இந்த பூமிக்குரியவைகளை அனுபவிக்கிறவன் தனக்குரிய உரிமையின்படி வாழமாட்டான்; அந்த நாள் “இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாக” அவன் அறியாதபடி அவனைப் பிடித்துக்கொள்ளும். ஏனெனில் அவன் கர்த்தருடன் சரியான உறவுடன் வாழவில்லை. அவன் தனது “பரிசை” இழந்துவிட்டதை மிகவும் தாமதமாக கண்டுகொள்வான்.

“இப்படி இவைகளெல்லாம் அழிந்து போகிறதாயிருக்கிற படியால், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்!”

“என் பிதாவே! என் பிதாவே! இந்த இருதயம் உம்முடையதாயிருக்கட்டும்! ஆ, அதை அலைபாயவிடாதபடி வைத்துக் கொள்ளும்! வந்து, உமது வளாந்தர திராட்ச ரசத்தால் போஷியும், அது கசப்பான ஊற்றிலிருந்து வந்தாலும்! எனது சோதனை மற்றும் கிளைக்கழிக்கும் காலம் முடியும் வரை, உமது பிள்ளை நித்திய கரையில் இருக்கிறான்!”

R 5736

Is my Heart “Good Ground?”

எனது இருதயம் “நல்ல நிலமா?”

“நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக் கேட்டு, அதை உண்மையும் நன்மையுமான இருதயத்திலே காத்துப் பொறுமையுடனே பலன் கொடுக்கிறவர் களாயிருக்கிறார்கள்.” லூக்கா 8:15

இந்த வார்த்தைகள் நமது ஆண்டவரின் விதைப்பவனைப் பற்றிய உவமையின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதை நாம் அறிவோம். ஒருவன் தன் வயலில் விதையை விதைக்கப் பறப்பட்டான். அவன் விதைக்கையில் சில ஒரு வகையான மண்ணிலும் சில வேறு இடத்திலும் அதாவது சில கடினமான நடைபாதையிலும், சில கற்பாறையின் மேலும், சில முள்ளுள்ள இடத்திலும், சில நல்ல நிலத்திலும் விழுந்தன. நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதைகள் முப்பதாகவும், அறுபதாகவும், நூறாகவும் பலன் கொடுத்தன.

இந்த உவமைக்கு ஆண்டவர் கூறிய விளக்கத்தின்படி நல்ல விதை ராஜ்யத்தின் செய்தி. அது இங்கேயும் அங்கேயும் விழுந்தது என்பது ஒவ்வொருவரின் வேறுபட்ட மனநிலையைக் குறிக்கிறது. வழியருகே விழுந்த விதையானது, இதை கேட்டவர்களின் இருதயத்தில் அது நுழையவே இல்லை. அதைக் கேட்டவர்கள் வெளியே காதால் கேட்டு, மறந்துவிட்டார்கள். அது எந்த ஒரு பதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இதற்கு நமது ஆண்டவர் கூறும் காரணம், எதிரியானவன் வந்து அந்த விதையை எடுத்து போடுகிறான். அது அந்த கடினமான நிலத்தில் ஊடுருவிப் போகவில்லை. அது மனதில் நுழைவதற்கு நிலைமை சாதகமாக இல்லை. ஆகையால் அதைக் கேட்டவர்கள் கேட்ட அனைத்தையும் மறந்துவிட்டார்கள். விதையானது இருதயத்தில் நுழைந்து வேர்விடாதபடி, எதிரியின் தந்திரங்கள் எப்பொழுதும் தடுக்கிறது.

ஒரு ஆழமில்லாத இருதயத்தை எது அமைக்கிறது.

சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுள் கற்பாறை வகுப்பாரும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஆரம்பத்தில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருந்தார்கள். ஆனால் குணத்தின் ஆழத்தில்

குறைப்பட்டிருந்தார்கள். கர்த்தர் இப்படிப்பட்டவர்களை இப்போது தேடவில்லை. அவர்கள் கனிதரமாட்டார்கள். ஏனெனில் வேர்கொள்ள அவர்களிடம் போதுமான ஆழமில்லை. அவர்கள் ஆழமில்லாதிருக்கிறார்கள். இந்த வாழ்க்கையில் சாதகமான காரற்றுக்கு இசைவாக தங்களது படகை செலுத்த விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சத்தியம் பிரபலம் அடையாததைக் கண்டவுடன், துன்பத்தையோ அல்லது சமூக தொல்லையோ முன்னறிகிறார்கள். பிறகு அவர்களது ஆர்வம் குறைந்து, அறுவடை செய்தியில் அவர்களது ஆர்வம் மங்கி படிப்படியாக அழிந்து போகிறது. இப்படியாக அவர்கள் ஆழமில்லாத மண்ணில் விதைக்கப்பட்ட கோதுமைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். அது முளைத்து, வளரும்போது கூடான கூரியன் வரும்போது அதிகம் வேர் இல்லாததால் காய்ந்து போகிறது.

முள்ளுள்ள நிலத்தைப் போல் இருக்கும் இருதயம் மிகவும் சாதகமான மண்ணாக இருக்கிறது. அது பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நல்ல நிலமாக இருக்கிறது. ஆனால் நீக்கப்படாத முட்கள் நிறைந்ததாக இருக்கிறபடியால் அது கோதுமையை அமுக்கிவிடுகிறது. இந்த முட்கள் வாழ்க்கையின் அற்பமான சந்தோஷத்தை, அதாவது தியேட்டர், சீட்டு, நடனம் முதலானவைகளை குறிப்பதில்லை. அவைகள் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அக்கறை, வாழ்க்கையின் இலட்சியம், மற்றும் ஐசுவரியத்தின் மேலுள்ள ஆசையை குறிக்கிறது. ஒரு வேளை நல்ல ஐசுவரியத்தைச் சேர்த்தால் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை இன்னும் சிறப்பாக செய்யலாம் என்ற ஒரு எண்ணம். இது கோதுமை வகுப்பாருக்கு சாதகமற்ற நிலைமைக்குபோகும்படி அனுமதிக்கிறது. இவர்கள் நல்ல வியாபாரிகளாகவும், நேர்த்தியான அரசியல்வாதிகளாகவும்,

ஒரு வகையான படிப்பில் மூழ்கினவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அவர்களில் மற்றவர்கள் வீட்டை நேர்த்தியாக வைப்பதிலும், பொருட்கள் எவ்வளவு நன்றாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் பெருமை கொள்கிறவர்களாகவும் சமூக தலைவர்களாகவும் அல்லது சமூக சீர்த்திருத்த வேலைகள் போன்றவைகளில் ஈடுபடுகிறவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவைகளெல்லாம் உவமையில் சொல்லப்பட்ட முட்களாகும். இப்படிப்பட்ட இருதயமானது கனிகளைக் கொடுக்காது; ஏனெனில் இந்த நிலம் நல்லதாக இருந்தாலும் மற்றவைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ராஜ்ய செய்தி மற்றும் அதன் வேலைகளுக்கும் இடமில்லாதபடியும், கனிகள் பூரணத்திற்கு கொண்டு வர முடியாதபடியும் இருக்கிறது.

பிறகு, நாம் உவமையின் “நல்ல நிலத்தின்” வகுப்பாரிடம் வருகிறோம். அந்த நிலம் நல்லதாகவும், எந்தவித தீங்கான புல், பூண்டுகள் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இவைகள் கோதுமையை சரியாக வளரவிடாது. இந்த நிலைமை தேவனிடம் முழு அர்ப்பணிப்பை குறிக்கிறது. தடை செய்கிறவைகள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாழ்க்கையின் கவலைகள் இந்த இருதயத்துக்குள் நுழைந்து வசனத்தை தடை செய்யும்படி அனுமதிக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒருவர் கர்த்தரிடம் உண்மையான உடன்படிக்கையைச் செய்திருக்கிறார். அதை எப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை அறிந்து அதை நிறைவேற்றுவார். இவர் சரியான குணத்தை அல்லது ஆழமான பண்பையும், திறமையையும் உடையவராக இருப்பார். முழுமையான நேர்மையும், விசுவாசமும் உடைய சிறப்புத்தன்மை அங்கே இருக்கும்.

நல்ல நிலமென்று பேர்பெற்ற இந்த வகுப்பாரிடம் பற்பல நிலைகளை காண்கிறோம். பிரபுக்கள் அநேகரில்லை, ஆனால் சிலர் இருக்கிறார்கள்; வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, ஆனால் சிலர் இருக்கிறார்கள்; கற்றறிந்தவர்கள் அநேகரில்லை, ஆனால் சிலர் இருக்கிறார்கள்; ஞானிகள் அநேகரில்லை, ஆனால் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் நல்ல இருதயம் உடையவர்களாகவும், நேர்மையானவர்களாகவும் தேவையான கனிகளை கொடுப்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். நேர்மை என்பது இவை எல்லாவற்றிலும் மிகவும் முக்கிய அம்சமாக இருக்கிறது. அதோடு கூட புத்திசாலித்தனமும் சத்தியத்தை மதித்தலும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இந்த வகுப்பார் எப்படி, சூழ்நிலைக்கும், நிலைமைக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்றவாறு பல்வேறு விதமான கனிகளை கொடுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் தங்களால் அதிகபட்சம் முடிந்ததை அதாவது முப்பது மடங்காகவும், அறுபது மடங்காகவும், நூறு மடங்காகவும் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல இருதய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

உவமையில் விதை என்பது சத்தியத்தைக் குறிப்பதாக நாம் பார்க்கிறோம். மேலும் தனிப்பட்ட நபர்களும் கூட விதையினால் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். கருத்து என்னவென்றால், சத்தியம் என்கிற தானியம் விதைக்கப்படுகிறது. நேர்மையான இருதயம் சத்தியத்துக்கு இசைவான குணலட்சணத்தை உருவாக்குகிறது. சத்திய

விதை என்பது ராஜ்யத்தைப்பற்றிய வசனமாகவும், ராஜ்யத்தைப் பற்றிய செய்தியாகவும் இருக்கிறது. இது மனிதனின் தத்துவத்தையோ அல்லது சில விஞ்ஞான உண்மையையோ குறிக்கவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சத்தியத்தைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய திட்டத்தையும் கருத்தையும் புறக்கணிக்கக்கூடிய ஒன்றை குறிக்கவில்லை. தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறவைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட காரியமாகிய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய வசனத்தை அது குறிக்கிறது.

நாற்பது கோடி களைகள்

கிறிஸ்தவ மக்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற நாற்பது கோடி பேர் ராஜ்யத்தை பற்றி மிகவும் குறைவாகவே அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாக காணப்படுகிறது! இதில் மிகவும் பெரும்பாலானவர்கள் ஏதாவது தெரிந்திருந்தால்கூட அது மிக மிக குறைவானதேயாகும். ஐரோப்பாவை கவனித்து லட்சக்கணக்கானோர் மரணத்துடன் போரிடுவதை பார்க்கும்போதும், அமெரிக்காவில் லட்சக்கணக்கானோர் போரிட தயாராக இருப்பதை உணரும் போதும் இது வெளிப்படுகிறது. அவர்கள் புது சிருஷ்டிகளாக ஆகாததுதான் இதற்கு காரணம். இயற்கையான விதையானது நிலத்தில் விழுந்து துளிர்விட்டு மண்ணினால் போஷிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்படுகிறது. அது போல நல்ல சத்தியவிதை தகுந்த இருதயத்தில் நல்ல கனியை கொண்டு வருகிறது. ராஜ்யத்தைப்பற்றிய செய்தி இயற்கைக்கு இசைவாக பலன்களை கொடுக்கிறது. இது தகுந்த வகுப்பாரிடம் சென்றடைந்து, தேவன் அவர்களை புது சிருஷ்டிகளாக ஏற்றுக் கொள்வதற்குரிய மனோபாவத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்கிறது. இந்த புது சிருஷ்டிகள்தான் இராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள். இந்த இராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள்தான் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படுகிற கோதுமையாக இருப்பார்கள். “அப்பொழுது நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே சூரியனைப் போல பிரகாசிப்பார்கள்.”

நமது கர்த்தர் இன்னொரு உவமையில் வேறு விதமான விதை மற்றும் களையைக் காண்பிக்கிறார். களையின் விதை கோதுமையைப் போல சிறியதாகக் காணப்படுகிறது. அது உண்மையான விதையல்ல—ராஜ்யத்தின் விதையல்ல. அது ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய அல்லது பரிசுத்தமான வாழ்க்கையைப்பற்றிய, அல்லது மது, போதை வஸ்து போன்றவைகளிலிருந்து முற்றிலுமாக விலகியிருப்பதைப் பற்றிய ஒரு விதையாக அல்லது செய்தியாக இருக்கலாம். அது ஒரு விஷயமல்ல. அது ராஜ்யத்தின் வகுப்பாரை உண்டு பண்ணாது. இந்த வகுப்பாரை உண்டு பண்ணுகிற விதையே நல்ல விதையாக, உண்மையான ராஜ்யத்தின் செய்தியாக இருக்கிறது.

நாம் உலகத்தைக் பார்க்கும்போது மகா சத்துருவானவன் ராஜ்யத்தின் இந்த கோதுமை வயலில் தவறான விதையை, களையை விதைத்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி பல்வேறு செய்திகளால் குறிப்பிடப்படுகிறவைகள் உலகமெங்கும் சென்றிருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த விதைகள் கெட்ட ஜனங்களை கொண்டு வரவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. அவர்கள் பல்வேறு காரியங்களுக்காக

ஊழியம் செய்கிற ஜனங்கள், அவர்களில் சிலர் ஏறக்குறைய நல்லவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ராஜ்யத்தின் பிள்ளைகள் அல்ல. தற்காலத்தில் இந்த களைகளில் அநேகர் செல்வாக்குள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் நாற்பது கோடி பேர், உண்மையான கோதுமை வகுப்பாருக்கு சொந்தமான இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிற போலிகள்தான், உண்மையான கோதுமை அல்ல.

இப்பொழுது முடியும் தருவாயில் இருக்கிற இந்த அறுவடை காலத்தில், உண்மையான கோதுமைக்கும் களைக்கும் இடையே பிரிவினை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மையான கோதுமை மணிகள் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. களைகளோ சுட்டெரிக்கப்படுவதற்கு கட்டுகளாக கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சொல்லர்த்தமாக எரிக்கப்படுவதில்லை, களைகளாக, போலிகளாக அழிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக்கொள்வது சீக்கிரத்தில் முடிவுக்கு வரும். தாங்கள் எப்பொழுதுமே உலகத்தாரின் ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். இவர்களில் அநேகர் சபை அங்கங்கள், ஆனால் அவர்கள் உண்மையான கோதுமை வகுப்பாரை குறைவாக மதிப்பிட்டு, அவர்களை ஒரு சிறிய விந்தையானவர்களாகவும் வெறியர்களாகவும் எண்ணுகிறார்கள்.

இந்த களைகளில் பெரும்பாலானவர்கள் தங்களை யார் என்று அறியாதிருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல நேர்மையான இருதயத்தில் ராஜ்யத்தின் செய்தியைக் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், அதற்கிசைவான கணிகளை தருவார்கள். நல்ல கணிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சில காலம் பிடிக்கும். இந்த வகுப்பார் அறிவிலும் அன்பிலும் அனுதினமும் வளர்கிறார்கள்; ஒருவருக்கொருவர் மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்கதாக அவர்கள் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்கிறவர்கள். இதுதான் அவர்களிடமிருந்து தேவன் எதிர்பார்க்கிற முழு வேலையாக இருக்கிறது. இவர்கள்தான் நீண்ட காலமாக பரலோக ராஜ்யத்திற்குள் திரைக்குப் பின்னால் சேகரிக்கப்பட்டு வருகிறவர்கள்.

இந்த “உக்கிரத்தின் நாளின்” அக்கினியில் “இப்பொழுதிருக்கிற இந்த பொல்லாத உலகம்” அழிக்கப்பட்டு, பெருமையின் வேர்கள் அனைத்தும் எரிக்கப்பட்ட பிறகு, மனுக்குலத்திற்கு மகா ஆசீர்வாதமான காலம் வரும். மகா ஆபத்தாகிய (உழவு) ஏரின் கொழு மனுக்குலத்தை சீக்கிரத்தில் மகா விதைப்புக்கு ஆயத்தப்படுத்தும். ஆயிர வருட யுகத்தின் மகிமையான விளைச்சலை கொண்டுவர ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகும். அப்பொழுது சேர்க்கப்படுகிறவர்கள் கோதுமையாக இருக்க மாட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் இழந்ததை திரும்ப பெறும் வகுப்பாராக இருப்பார்கள். நமது கர்த்தரின் உவமையில் கோதுமையானது ஆவிக்குரிய வகுப்பாரை, சுவிசேஷ யுகத்தின் பரிசுத்தவான்களை குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

R 5737

Our cleansing - Inward and Outward

நமது சுத்திகரிப்பு - உள்ளாகவும் புறம்பாகவும்

“இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தந்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால், பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும், உண்டான எல்லா அசுரியும் நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தெய்வ பயத்தோடே புரணப்படுத்தக்கடவோம்.” 2 கொரிந்தியர் 7:1

வேதாகமமானது உலகத்திற்காக அல்ல, சபைக்காக அவிசுவாசிகளுக்கு அல்ல விசுவாசிகளுக்காக, பாவிக்குக்காக அல்ல, பாவத்திலிருந்து முன்னரே மனந்திரும்பியவர்களுக்காக எழுதப்பட்டது என்கிற உண்மையை மறுபடியும் உங்கள் கவனத்திற்கு நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம். அநேகர் இந்த உண்மையை கவனிக்கிறதில்லை. இதன் பலனால் அவர்களது மனதில் குழப்பமிருக்கிறது.

ஆனால், “கொரிந்து பட்டணத்திலுள்ள தேவனுடைய சபைக்கும், அகாயா நாடெங்குமுள்ள எல்லா பரிசுத்தவான்களுக்கும் எழுதுகிறதாவது” என்று நிருபத்தில் கூறப்பட்டிருந்தாலும், சிலர் இது பாவிக்குக்கும் பரிசுத்தவான்களுக்கும், விசேஷமாக பாவிக்குக்கு எழுதப்பட்டிருப்பதாக ஒருவேளை சிலர் சொல்லக்கூடும்.” இல்லை என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். தேவனிடம் வராமலும் தங்களது பாவத்திற்காக மனம் வருந்தி மன்னிப்பு பெறாமலும் இருக்கக்கூடிய பாவிக்குக்கு பொதுவாக இது பொருந்தாது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவன் கூறுவதில்லை. தேவன் அவர்களை பாவிக்காக கண்டனம் செய்து, அவர்களது அங்கீகாரம் மற்றும் ஐக்கியம் அனைத்தையும் மறுக்கிறார். மேலும், அவர்கள் தங்கள் பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்பட வானத்தின் கீழெங்கும் மனிதர்களுக்குள்ளே இயேசுவின்

நாமத்தைத் தவிர வேறொரு நாமம் இல்லை, அவரது இரத்தத்தில் விசுவாசம் வைப்பதின் மூலமே இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதை அவர்களுக்குக் கூறுகிறார். தேவன் கொடுத்திருக்கிற மகா பாவ நிவாரண பலியை ஏற்றுக் கொள்ளாத, ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்களிடம் அவர் எந்தவித தொடர்பும் கொள்வதில்லை. இது குறித்து இயேசு கூறுகிறதாவது: “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.” யோவான் 14:6

தெய்வீக நிலையின் நம்பகத்தன்மை பிரதிபலிப்பின் மூலம் தெளிவாகிறது. தற்கால யுகத்தில் தேவன் உலகத்திலிருந்து சிறுமந்தையை கூட்டிச் சேர்த்து வருகிறார். அவர்களது விசேஷித்த குணம் அவர்மேல் வைத்த விசுவாசமும் அவரை சந்தோஷப்படுத்த விரும்புவதுமேயாகும். வருகிற ஆயிரவருட யுகத்தில் தேவன் மீதியுள்ள மனுக்குலத்தோடு தொடர்புகொள்ள தீர்மானித்திருக்கிறார். அந்த வழியில் நடக்கிறவர்கள் பேதையராயிருந்தாலும் கெட்டுப்போவதில்லை என்கிற அவரது தேவையை மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவார். (ஏசா. 35:8) அந்த ஆயிர வருட மகிமையின் நாளில் நீதியின் கூரியன் உதிக்கும்; நன்மையும் தீமையும் தெளிவாக வெளியரங்கமாகும். தெய்வீக குணங்களும் பண்புகளும் அனைத்து சிருஷ்டிகளும் பார்க்கும்படி காண்பிக்கப்படும். ஆம், தீர்க்கதரிசியினால்

தெளிவாக சொல்லப்பட்டபடி குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறவுண்டுபோம். ஏசாயா 35.5

ஆனால் இப்போது, தற்கால யுகத்தில், கர்த்தர் தெரிந்து கொண்டு தமது சபை என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட இந்த விசேஷித்த சிறுமந்தைக்கு விசுவாசத்தின் பரீட்சை ஒன்று இருக்கிறது. இந்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபையில் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்த முடியாதவர்கள், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் சபையின் கைகளினால் ஆசீர்வதிக்கப்படும்படி காத்திருக்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்திற்காகத்தான், “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உமது சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று ஜெபிக்கிறோம்.

பரிசுத்தவர்கள் அனைவரும்

இயற்கையாகவே உயர்ந்தவர்கள் அல்ல

தற்காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு விசுவாசம் மட்டுமே அவசியமானது என்று தேவன் வைக்காமல், அதோடு கூட நீதியின்மேல் அன்பாயிருப்பதையும் சோதனைக்கு ஒரு பகுதியாக வைத்திருக்கிறார். உலகின் பாவங்களுக்காக மீட்பின்-கிரயம் கிறிஸ்துவின் மரணம் என்பதை அங்கீகரிக்கும் விசுவாசக்கண் மாத்திரமே போதுமானதாயிராமல், தெய்வீக கிருபைக்கு கீழாக வருவதற்கு நீதியின் மேல் அன்பு செலுத்துகிற இருதயத்தையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். நீதியை நேசிப்பதற்கு இருதயமானது, அதன் சொந்த மாம்சத்தின் பலவீனத்தையும் அதன் கீழ் நோக்கி செல்லும் சபாவத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறது. இருதயமானது, இயேசுவை இரட்சகர் என்று அங்கீகரித்தவுடனேயே, கடந்தகால பாவங்களை அவருடைய புண்ணியத்தினால் மூடப்படுவதற்கு மாத்திரமல்ல, தற்கால மற்றும் எதிர்கால அபூரணங்களையும், விரும்பாமல் செய்த கறைகளையும் சாட்டப்பட்ட மூடுதலைப் பெறவும் அவரிடம் ஓடிப்போகிறது. அப்பூரணங்கள் சித்தத்திற்கு எதிரானதாகவும் சுதந்திரத்துக் கொண்டிருக்கிற பலவீனங்களின் பலனாகவும் இருக்கிறது.

நமது கர்த்தர் தமது செய்தியாகிய, “வருத்தப்பட்டு பாரம் (பாவத்தையும் அதன் பலனாகிய மரணத்தையும்) சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். என் நுகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த வகுப்பார் இந்த உலக பாவத்தோடோ தங்களது சொந்த பலவீனங்களோடோ இசைவாயிருக்கவில்லை. கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் மாணவர்களாக, சீஷர்களாக, கற்பவர்களாக இருக்கும் இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க உங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உலகத்தாருக்கு பொதுவாக புத்திமதி கூறுவது பிரயோஜனம் இல்லாதிருக்கும். உலகமானது இந்த அசுசியை அனுதாபம் கொண்டுள்ளது. அதை சுத்திகரித்துக் கொள்ள விருப்பம் இல்லாததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய பார்வையில் அது எவ்வளவு அசுசியாக இருந்தாலும், அதன் மேலும், பரிசுத்தத்தின் ஆவியை பெற்றிருக்கிறவர்கள் மேலும் எந்தவித பாராட்டுதலும் அதனிடம் இல்லை. கோபம், வன்மம்,

பொறாமை மற்றும் பலவிதமான இச்சைகள் போன்றவைகள் தான் உலகின் வழக்கமான, பொதுவான நிலைமை என்று கர்த்தர் விவரிக்கிறார். இச்சைகள், சுயநலம் போன்றவை செல்வத்தையும், சந்தோஷத்தையும், அதிகாரத்தையும் தேடும்போது அடிக்கடி கொடுமையே நடக்கிறது. அதோடு கூட இயற்கையான மனதை நிரப்ப தேடுவதால், அது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டால், மாற்றாக எதுவும் இல்லாததால், வாழ்க்கையின் வசீகரம் அனைத்தும் போய்விடும். மாற்றாக ஒன்றும் இல்லாதபோது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசியை நீக்கிப்போட புத்திமதி சொல்வதில் சொந்தக்காரர் எங்கே இருப்பார்?

விசுவாசிகளில் மேன்மையானவர்கள் இருப்பது போல அவிசுவாசிகளிலும் மேன்மையான மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சிலர் ஒருவேளை கூறலாம். ஆம்! வேதம் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. இந்த உலகத்தின் மார்க்கத்தின்படி விசுவாசிகளில் பிரபுக்களோ, ஞானிகளோ, வல்லவர்களோ அநேகர் இல்லை என்று வேத வசனங்கள் அறிவிக்கின்றன. மீட்பர் மற்றும் அவரது உதவியின் அவசியத்தையும் தங்களது சீரழிவையும் குறைவாக உணருகிறவர்களைக் காட்டிலும் மனுக்குலத்தில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்கே தேவனுடைய கிருபையின் செய்தி பதிவாகிறது. உலகத்தாரில் மேன்மையானவர்கள் சிலர் இருக்கும்பொழுது, விசுவாசிகள் தாழ்ந்தவர்களாயிருக்கும்பொழுது, தேவன் எப்படி அவிசுவாசிகளைக் காட்டிலும் விசுவாசிகள் மேல் அதிகமான விசேஷித்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்? எந்த ஒழுங்கின்படி கர்த்தர் இயற்கையாகவே குறைவாக மேன்மையானவர்களை ஏற்றுக் கொண்டு, இயற்கையாகவே மிகவும் மேன்மையானவர்களை நிராகரிக்கிறார்?

தெய்வீக அங்கீகரிப்புக்கு விசுவாசமும் தாழ்மையுமான இருதயமே ஒழுங்காக அல்லது நியமமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் பதில் கூறுகிறோம். தங்கள் இருதயத்துடனும், தங்கள் மனதுடனும், தங்கள் சித்தத்துடனும் பாவத்திலிருந்து மனந்திருந்தி, விசுவாசத்தினால் தெய்வீக ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களை கர்த்தர் அவர்களது மாம்சத்தின்படியும் அதன் கறைகளின் படையும் அல்லாமல் அவர்களது சித்தத்தின்படியும் அவர்களது நோக்கத்தின்படியும் ஏற்றுக்கொள்கிறார். மாம்சத்தின்படியான அவர்களது விரும்பாத குறைகள், கிறிஸ்துவின் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் மூடப்படுவதினால், தேவனுடைய பார்வையில் படுவதில்லை. இது புதுசித்தத்தின் இயலாமை இருக்கும்வரை. இந்த புதிய சித்தம் பாவத்தை இழிவாக கருதி, அவர்களது மாம்சத்திலும் மற்றும் எங்கும் இருக்கும் பாவத்திற்கு விரோதமாக நல்ல ஒரு போராட்டத்தை போராட நாடுவார்கள். இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனமாகிய, “பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசியை நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” என்பதை கூறுகிறார்.

தேவனுக்கு பிரியமானவர்கள் மதிப்பற்றவர்கள்

பாவத்துக்கு விலகி, தேவனுக்கு பிரியமும் ஏற்புடையவர்களாயிருக்கும்படி முயற்சிக்கிற அனைத்து விசுவாசிகளையும் கர்த்தருடைய கருவியாயிருக்கும்

அப்போஸ்தலர் “பிரியமானவர்களே” என்று அழைக்கிறார். இந்த பிரியமான சகோதரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மாம்சீக பலவீனங்களையும் அபூரணங்களையும் உடையவர்களாயிருந்தார்கள் என்று மேன்மையான மனிதராகிய அப்போஸ்தலரே ஒப்புக் கொள்கிறார். இந்தக் கறைகளினிமித்தம் அப்போஸ்தலர் அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தாமல், அவர்கள் தங்களது அழியக்கூடிய மாம்சத்தின் விருப்பங்களையும் பாவத்தையும் ஜெயங்கொள்ளும்படியும், இந்த உலகத்தில் அவர்களது செல்வாக்கு போகும்படியும் முயற்சி செய்வதாலும், நீதியின் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாலும் அவர்களை நேசிக்கிறார். பிதாவானவர் அன்பு செலுத்துகிற, இயேசு அன்பு செலுத்துகிற, அப்போஸ்தலர் அன்பு செலுத்துகிற இவர்களை உலகம் நேசிக்கவில்லை. நமது ஆண்டவரின் வார்த்தைகளாவன:” உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களை பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள். நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும். நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும் உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது. நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். நீங்கள் போய் கனி கொடுக்கும்படிக்கும், உங்கள் கனி நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், நான் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்.” (யோவா. 15:16,18,19)

உலகமானது இந்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு அதை விட்டுவிட முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்களது முறையான பெயர்களாகிய பாவங்கள், அற்பத்தனங்கள், மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் இருக்கும் அசசிகள் என்று அவர்களை அழைக்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்ளுதல், தங்களை சுத்திகரித்துக்கொள்ள முயற்சிக்காதவர்களுக்கு ஒரு கண்டனமாக இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் அதிகமாக சந்தோஷம் பெறுகிற விசுவாச கோட்பாடு, சுயநலம், மிதமிஞ்சிய பாசம், சண்டைகள், பெருமை, பகட்டு ஆகியவைகளை இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். உலகத்துக்கு முழுவதும் திருப்தியுடையவர்களாயிருக்கிறவர்கள் கர்த்தருக்கு திருப்தியுடையவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம் கர்த்தரிடத்தில் திருப்தியாயிருப்பவர்கள் உலகத்துக்கு திருப்தியாயிருக்க எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் உலகத்துடன் சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதம். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் விளக்குவதுபோல உலகமான தெய்வீக திட்ட அளவிற்கு, கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை, அவசியமுமில்லை. (யாக்கோபு 4:4; ரோமர் 8:7) அதனுடைய இருதயம் வேறு திசையில் இருக்கிறது.

முழு இருதயத்தோடும் தேவனை நேசி மற்றும், தன்னைத்தான் நேசிக்கிறதுபோல பிறனையும் நேசி என்கிற புது சிருஷ்டியின் பிரமாணம் உலகத்திற்கு எந்த வழியிலும் நியாயமற்றதாகவும், நினைக்கமுடியாததாகவும், விரும்பத்தகாததாகவும் இருக்கிறது. நீதியின் பக்கம்

இருப்பவர்கள் இதை ஞாபகப்படுத்தினால் கூட அது அவர்களுக்கு அசௌகரியத்தையும் அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது. இவர்களுக்கு கர்த்தரும் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்களும் எப்பொழுது வரவேற்கப்படாதவர்களாக, அழையாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தவறை குறிப்பிடுகிற எந்த ஒரு ஆலோசனையையும் விரும்புவதில்லை, தனியாக இருக்கவே விரும்புகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் உதாரணத்தில் சந்தோஷமான பெருமையை, நல்ல பெயரை, நேர்மையிலும் நற்குணத்திலும் ஒரு கீர்த்தியை பெறுகிறார்கள் என்பது உண்மை. தெய்வீக நியமங்களினால் தங்களது சிந்தனை, செயல் மற்றும் வார்த்தைகள் ஒரு திட்ட அளவாகவும் உதாரணங்களாகவும் எண்ணப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் தெய்வீக நியமங்களை தொடர்ந்து மதித்து அங்கீகரிப்பவர்கள் அவர்களால் அவமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

சுத்திகரிப்புக்கான அவசியம்

தேவன் நமது கறைகளை தமது பார்வையிலிருந்து முழுவதும் மறைத்திருக்கிறார் என்று நாம் காணும் போது, மாம்சத்தையும், இருதயத்தையும் சுத்திகரிக்கும் வேலையை செய்ய வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் சபைக்கு ஏன் ஆலோசனைக் கூறவேண்டும்? கறைகள் மறைக்கப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி தொந்தரவு ஏன் இனி வரவேண்டும்? அதற்கு மேலான காரணங்கள் உண்டு! கர்த்தரிடத்திலும் அவரது நீதியினிடத்திலும் இருதயத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்கு அவர்களது கறைகள், அவர்களது பாவங்கள், அவர்களது மாம்சீக பலவீனங்கள் அவர்களுக்கு மன உளைச்சலை தருகின்றன. அவர்களது இருதயம் அவர்களது குற்றங்களுக்கு எதிராக இருப்பதால், கர்த்தர் குற்றங்களை அவர்கள் மேல் சாட்டாமல் கிருபையாக அவர் அவைகளை மூடுகிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். நீதியின் கொள்கைகளுக்கு விசுவாசத்தினால் குணலட்சணத்தை கடபு நிர்மாணிப்பதுதான் இந்த வகுப்பாரின் விருப்பம். கர்த்தரிடத்திலும் அவரது பொன்னான கற்பனையாகிய அன்பினிடத்திலும் அவர்களது இருதயம் மென்மேலும் விசுவாசத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவர்களது விருப்பம், மேலும், முடிந்தவரை விழுந்து போன, அபூரண மாம்சத்தை புது சிந்தையின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்து, அன்பு என்கிற தெய்வீக சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தும்.

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதால், கர்த்தரின் ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்த பிறகு, பாவத்திற்கு எதிராக போராட்டம் பண்ணவும் தனது அழியக்கூடிய சரீரத்தை தனது புதிய சிந்தை, வல்லமை மற்றும் திறமையினிடத்தில் கீழாக்கவும் விரும்பாதவர்களிடம் உண்மையான புத்திர சுவீகாரத்தின் ஆவி இல்லை. இதன் மூலம் அவன் உண்மையிலேயே அக்கிரமத்தை வெறுத்து உண்மையிலேயே நீதியை சிநேகிக்கவில்லை என்பதை அவன் நிரூபணம் பண்ணுகிறான். இப்படியாக அவன் ஆவியின் சுபாவத்தில் தமது பிள்ளையாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி, மணவாட்பு, சிறுமந்தையின் அங்கமாகவும் கர்த்தர் விரும்புகிற வகுப்பில் அவன் இல்லை என்பதை சாட்சியமளிக்கிறான்.

நமது பாடத்தின் தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் ஏன் சகோதரர்களை கேட்டுக் கொள்கிறார் என்பதற்கான நல்ல காரணத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அதே பரிசுத்தத்தின் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரும், நமது மீந்திருக்கும் வாழ்க்கை முழுவதும் அவரது வார்த்தையில் கவனம் செலுத்தி நமது மாம்சத்தையும் ஆவியையும் சுத்திகரிப்பதே பிரதானமான வேலை என்பதற்காக ஒரு நல்ல காரணத்தைப் பார்க்கிறோம். இதை அவர்கள் செய்யவில்லை என்றால், நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறேன் என்று அவர்கள் பாசாங்கு செய்வதாக இருக்கும் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். மாம்சம் மற்றும் ஆவியின் பலவீனத்திற்கு எதிரான இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் திடமான குணலட்சணத்தை உருவாக்க வேண்டும். வேத வசனம் கூறுவதுபோல அவர்கள், “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்தில் பங்கடைவதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக” வேண்டும். தெய்வீக ஊழியம் செய்வதற்கு இருதயத்தில் தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் ஆயிர வருட யுக ஊழியத்திற்கு இருதயத்தில் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் கறைகள் எதுவும் இல்லாத புதிய சரீரங்களை பெறுவார்கள் என்றும் நாம் உறுதியளிக்கப்படுகிறோம். தங்களால் முடிந்தவரை தற்கால வாழ்க்கையில் தங்கள் மாம்சத்தை கட்டுப்படுத்தி மனதில் பூரணத்தையும் தங்கள் இருதயத்தில் குணலட்சணத்தையும் உருவாக்கினவர்கள் இருதயத்தில் தங்கள் இரட்சகரும் கர்த்தருமானவரின் சாயலுக்கு ஒப்பானவர்கள் என்று மெய்ப்பிக்கிறார்கள். இப்படியாக தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக தங்களை அபிவிருத்தி செய்தவர்கள் மட்டுமே சீக்கிரத்தில் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கப்போகிற ஆபிரகாமின் சந்ததியை, ராஜ்ய வகுப்பாரை, மற்றும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை அமைப்பார்கள்.

“நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக”

“நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” என்கிற வார்த்தைகளில் ஆதாமிய தண்டனையிலிருந்து விடுபடுவோம் என்று குறிப்பு ஏதும் இல்லை. ஆதிகால பாவத்திலிருந்து நம்மை நமது முயற்சியால் சுத்திகரித்துக்கொள்ள இயலாது என்று அப்போஸ்தலர் வேறொரு இடத்தில் விளக்குகிறார். தேவனிடமிருந்து அதை நாம் ஒரு பரிசாக பெற்றால் ஒழிய அதை பெறமுடியாது. பிறகு நாம் எந்த அர்த்தத்தில் நாம் நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோம்? நாம் கர்த்தரால் சுத்திகரிக்கப்பட்டதாக எண்ணப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியின் செல்வாக்கின் கீழாக கொண்டு வரப்பட்டு, அவரது வசனங்களை புரிந்துகொள்ளும்படியான அறிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது நாம் கர்த்தருக்கு ஊழியத்தில் ஒத்துழைக்கவும், நீதியின் மேல் நமது வைராக்கியத்தை காண்பிக்கவும் அழைக்கப்படுகிறோம். அனைத்து தண்டனைகளும் நம்மை விட்டு நீங்கினதாக எண்ணப்படும்போது, நமது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் பாவத்துக்கு எதிராக போராடுவதன் மூலம் நமது ஆவி, நமது நோக்கம் எப்படிப்பட்டது என்பதை கர்த்தரிடம் காண்பிக்க சந்தர்ப்பத்தை பெறுவோம். இந்த சுத்திகரித்தலுக்கு

தூண்டுகிறவர் நமது கர்த்தர். ஆனால் சுத்திகரித்தலை நாம் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்—”நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக.” சுத்திகரித்தல் ஒரு கடினமான வேலை, ஏனெனில் நாம் எந்த அளவுக்கு களங்கப்பட்டிருந்தோம் என்பதையும் நமது மனதின் யோசனைகள் எல்லாம் எப்படி சுயநலமானதாக இருந்தது என்பதையும் ஆரம்பத்தில் பகுத்துணராதவர்களாயிருந்தோம்.

நமது புரிந்து கொள்ளும் கண்கள் மேலும் மேலும் அகலமாக திறக்கப்பட்டதால், கர்த்தரைப் பற்றியும், அவரது நீதியைப் பற்றியும், நமது சொந்த நிலைமையைப் பற்றியும், அவரது வஸ்திரம் நமது தேவைப்படுதல் முதலானவைகளைப் பற்றிய சரியான பார்வையைப் பெற்றோம். ஒவ்வொரு நாளும், பாவத்தையும், சுயநலத்தையும் நீக்குவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதால்—ஆம், அன்பின்மை மற்றும் பாவத்தின் ஒவ்வொரு காரணியையும் – ஆரம்பத்தில் நமது சிந்தனை எல்லாம் வெறும் மேலோட்டமானது என்பதையும், கறையானது எவ்வளவு ஆழமானது என்பதையும் அறியும் போது நமது மனசாட்சி அதிக வலியுள்ளதாக ஆனது. அநேக கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசி நீங்க வருடக்கணக்காக உழைத்த பிறகு, இப்பொழுது ஐயோ, இந்த இயற்கையான அசுசி மற்றும் சுயநலம் முதலானவை களிலிருந்து விடுபட்டும் கூட, முதலில் அவர்கள் பகுத்துணர்ந்த கறைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான கறைகளை காண்கிறார்கள். மாம்சத்தின்படி நம்மை கவனியாமல், நமது நோக்கம், நமது முயற்சிகளின்படி கர்த்தர் நம்மை கவனிக்கிறார் என்கிற அவரது வசனத்தின் உறுதிமொழி இராவிட்டால், இது சுத்திகரிக்கும் வேலையை மிகவும் ஊக்கம் கெடுக்கும் ஒன்றாக செய்திருக்கும். நமது இயற்கையான கறைகளுக்கு எதிராக நமது நல்ல போராட்டத்தின் மூலமாகத்தான் நமது வெற்றியின் அளவு எவ்வளவாக இருந்தாலும் நம்மை ஜெயங்கொண்டவர்களாக தேவன் கருதுகிறார்.

மாம்சத்தின் அசுசிக்கும், ஆவியின் அசுசிக்கும் இடையே அப்போஸ்தலர் கூறுகிற வேறுபாடு கவனிக்கப்பட வேண்டும். நாம் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, நமது நிலையை, அதாவது அவரை நமது இரட்சிப்பின் தலைவராகவும் நம்மை சிலுவை வீரர்களாகவும், எடுத்துக் கொண்டு பாவத்திற்கும், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் அனைத்து வேலைகளுக்கு எதிராகவும் ஒரு நல்ல போராட்டத்தைப் போராட வேண்டும். சீக்கிரத்தில் இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த கூட்டத்தோடு சேருகிறோம். நாம் தீய பழக்கங்களையும் வெளியரங்கமான எல்லாவித தப்பிதங்களையும் நீக்கி மாம்சத்தை இயற்கையாகவும் சரியாகவும் சுத்திகரிக்க ஆரம்பிக்கிறோம். இது மிகவும் நல்லது, வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளுக்கும், இருளின் வேலைகளுக்கும் இடையே என்ன ஐக்கியம் இருக்க முடியும்? நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அநேகரிடம் ஒரு கணிசமான அளவு வெளியரங்கமான மாற்றம் வெளிப்பட்டது. பொறுப்பற்ற வார்த்தைகள் தவிர்க்கப்படுகிறது. தீவிரமான உணர்ச்சிகள் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது; சுயநலம் வெளியரங்கமாவது கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அண்டை வீட்டாரும் நண்பர்களும் ஒரு

கணிசமான மாற்றத்தைக் காணமுடியும். இது நல்லது, ஆனால் போதுமானதல்ல, நாம் நமது ஆவியை, நமது மனதை சுத்திகரிக்க வேண்டும். வெளிப்படையான தப்பிதங்களை நாம் தவிர்ப்பது மட்டும் போதாது, நமது சிந்தை, சுத்திகரிக்கப்படவேண்டும். பாவத்தை வெறுப்பதற்கும் அதன் முதல் முன்னேற்றத்தை எதிர்ப்பதற்கும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நமது சரீரமும் நமது இருதயமும் கர்த்தரின் ஆலயம் என்பதையும், அவருக்கும், அவரது பிரமாணமாகிய நீதி மற்றும் அன்புக்கும் எதிரிடையான எதுவும் தடை செய்யப்படவேண்டும்.

மற்றவைகள் நமது சோதனைகளுக்கும், வெளியரங்கமான வெற்றிகளுக்கும் ஓரளவுக்கு சாட்சியங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் புது சிருஷ்டியின் மிக முக்கியமான போராட்டங்கள், நமக்கும் நமது தலைவரானவருக்கும் மட்டுமே அறிந்திருக்கக்கூடிய பழைய சபாவ சிந்தை அல்லது சித்தத்தின் செல்வாக்கிற்கும் எதிரான புதிய சிந்தை அல்லது புதிய சித்தத்தின் போராகும். இந்த போர்க்களம், ஓர் உண்மையான சிலுவை வீரன் தனது எதிர்நோக்குதலையும் அழிவையும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவும் தன்னை முழுவதுமாக உபயோகித்துக் கொள்ளவும் முற்றிலும் போதுமானதாக காண்பான். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களது புது குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்ய எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்கு மற்றவர்கள் தங்களது அண்டை வீட்டாரையும் நண்பர்களையும் சகோதரர்களையும் குறைசூழுவதற்கான நேரத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். அவர்கள் விழித்திருத்தலும் கட்டுப்படுத்துதலும் தேவை, என்பதை தாங்களே காண்கிறார்கள். இந்த திசையில் அவர்கள் முன்னேறும்போது, தெய்வீக நியதிக்கு எதிராக அதே அல்லது மற்ற பலவீனங்கள் மற்றும் சரிவுகளை பெற்றிருக்கிற மற்றவர்கள் மேல் மிகவும் இரக்கம் உள்ளவர்களாக ஆவார்கள். இதேபோல தங்களுடையது அனைத்தையும் கர்த்தரிடம் ஒப்புக்கொடுத்து, தங்களது மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உலகம், மாம்சம் மற்றும் விரோதியானவனுக்கு எதிராக போராடிக் கொண்டிருக்கிற புது சிருஷ்டியின் சகோதரர்களிடம் விசேஷமாக இரக்கங்கொள்வார்கள்.

நமது பழம்படியான மாற்றம்

பிதாவினிடத்தில் முன்னரே பிள்ளைகளாக வந்தவர்கள், நாம் ஆரம்பித்த இந்த நியமங்களுக்கு நாம் விசுவாசமாக இருக்கிற அளவுக்குத்தக்கதாக மென்மேலும் அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று, மென்மேலும் அவரது ஐக்கியத்திற்குள்ளாக இருப்போம் என்பதே அவரது வாக்குத்தத்தம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். உலகத்திலிருந்தும், பாவத்திலிருந்தும் நாம் திரும்பியிருந்தோமானால், மாம்சத்தின் குறிப்பிட்ட சில அசுத்தங்கள் நம்மிடம் இருப்பதை, காண்கிறோம். இவைகளை பாவத்தின் கறைகளாக இருந்தாலும், நாம் களைந்து போட நாடவேண்டும். இந்த திசையில் நாம் சுறுசுறுப்படைவோமானால், அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய கிருபையை நாம் பெறுவோம், அந்த அளவுக்கு அவருக்கு சந்தோஷத்தை கொடுப்பவர்களாகவும் அவருக்கு ஏற்புடையவர்களாகவும் இருப்போம்.

மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் இருக்கிற அசுசியைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவதினால், புது சிருஷ்டி அசுசியானவர்கள் என்று அர்த்தங்கொள்ளக்கூடாது. புது சிருஷ்டியானது ஓரிடத்தில் சொல்லப்பட்டது போல மாசில்லாதது. புது சிருஷ்டியானது பரிசுத்தமானது. ஆவி என்கிற வார்த்தை அடிக்கடி மனதை, சிந்தையை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒருவர் ஒரு புது சிருஷ்டியாக ஆவதற்கு முன்னால் சித்தம் முழுவதுமாக மாற்றப்படவேண்டும். சித்தத்தில் பின்னடைவு ஏற்படுமானால் அது அழிவுக்கு போவதாக பொருள். பாவம் செய்வதற்காக ஒரு சித்தத்தை பெறுவது என்பது நாம் பரிசுத்த ஆவியை முற்றிலுமாக இழந்து விட்டதாக பொருள். அதாவது நாம் இரண்டாம் மரணத்தில் இருக்கிறோம்.

ஆனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள், இந்த புது பொக்கிஷத்தை ஒரு மண் பாண்டத்தில் பெற்றிருக்கிறார்கள். பாவத்தைக் குறித்த ஒரு இயற்கையான போக்கு நம்மிடம் இருக்கிறது. பாவகாரியங்கள் நீக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், பாவத்தின் அழுக்குகளை ஏறக்குறைய மீண்டும் சேர்க்கப்பட்ட பாவ காரியங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். பாவமான காரியங்களை விட்டு நாம் வெளியேறும்போது, நாம் நமது மனது பரிசுத்தமடைவதற்கு பாடுபடவும் வேண்டும். பாவத்திற்கு ஆதரவாயிருக்கிற எந்த காரியத்தையும் நம்மைவிட்டு நீக்க வேண்டும். பாவமான காரியங்களை சிந்திக்கவும் நம்மை அனுமதிக்கக் கூடாது. நாம் மேலானவைகளை நாட வேண்டும். (கொலோசெயர் 3:2)

நமது சிந்தை முழுவதையும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களினால் நிரப்பினோமானால், நமது முழு குணமும், முழுவாழ்க்கையும் அதிகமாக மறுரூபமடைந்திருக்கும். “உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமாகுங்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கும் பூமிக்குரிய சபாவங்களுக்கும் இசைவாக இருந்த நமது சிந்தைகள் பாவத்திற்கு கீழ்ப்படிதலிலிருந்து விளக்கப்படுவது மாத்திரமல்ல, ஒரு புது திசைக்கு திரும்ப வேண்டும். நமது சிந்தைகள், கர்த்தர் மற்றும் அவரது ஊழியத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களாகிய பரிசுத்த எண்ணங்களால் நிரப்பப்படவேண்டும். சிந்தையானது தேவனை நோக்கி சரியான மனோபாவத்தில் இருக்கும்போது, தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு ஊழியம் செய்வது சுலபமாக இருக்கிறது. பரிபூரண பரிசுத்தத்திற்கு நம்மை உற்சாகமுடிகிறார். நாம் தேவனுடைய ஜனங்களாக ஆன பொழுதே பரிசுத்தம் நம்மில் ஆரம்பித்திருந்தது. நாம் முழுவதுமாக நம்மை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறோம்— ஒரு பகுதியை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தேவனுடைய சித்தத்தை முழுவதுமாக செய்வதே நம்முடைய அர்ப்பணம் ஆகும். நமது சரீரங்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதே நமது புத்தியுள்ள ஆராதனை. நாம் பரிசுத்தவான்களாக ஆக ஆரம்பித்துவிட்டோம். பரிசுத்தவான்களைத் தவிர வேறு யாரையும் கர்த்தர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆகவே நமது வார்த்தை, செயல் மற்றும் சிந்தை ஆகிய எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் தெய்வீக நியதிக்கு இசைவாக வாழும்படி நாம் நாடவேண்டும்.

நம்முடைய சுத்திகரித்தலும் கர்த்தருடைய சுத்திகரித்தலும்

பரிசுத்தத்தை பூரணப்படுத்துவது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வது என்பது நம்மிடத்தில் அசுத்தங்கள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதை கவனித்து, அவையெல்லாவற்றையும் நமது நடக்கைகளிலிருந்து நீக்குவதாகும். இதைக்காட்டிலும் அதை நமது சிந்தையிலிருந்து நீக்குவதாகும். நாம் இதை செய்வதால், பரிசுத்தமானது நமது வாழ்க்கை நெடுகிலும் பரவும். ஒரு கிறிஸ்தவனாக நற்குணசாலிகளாக ஆக வேண்டும். ஒரு கிறிஸ்தவன் அழகான குணலட்சணத்தை பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், தனது பரிசுத்தமாகுதலின் காரியத்தில் அவர் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை காண்பிக்கிறது. அதாவது மனுக்குலத்திடம் தனது வெளியரங்கமான உறவில் பரிசுத்தமாகுதலையும், தேவனுடனான தனது உள்ளான உறவில் பரிசுத்தமாகுதலையும் கவனிக்கவில்லை என்று காண்பிக்கிறது.

இதையெல்லாம் நாம் கர்த்தருக்கு பயப்படுதலில், கர்த்தருடைய பயபக்தியில் செய்ய வேண்டும். பயபக்தியுடனான பயத்திற்கும் அடிமைத்தனத்துடனான பயத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு, பயபக்தியுடனான பயம் ஒரு நன்மைக்கான பயம். நம்மிடம் திரும்பி நம்மை கொடுரமாக நடக்கிற ஒரு பிசாசாக நினைத்து நமது பரமபிதாவிடம் பயப்படுகாது. ஆனால் தெய்வ பக்தியுடனான ஒரு பயம் நம்மிடம் இருக்கவேண்டும். அவரது பார்வையில் ஏற்படைய மற்றும் மகிழ்வுடும் காரியங்களை செய்வதற்கு இது சந்தோஷப்படும். ஆகையால் இந்த எல்லா சுத்திகரித்தலும், இந்த எல்லா பரிசுத்தத்தில் காணப்படுதலும் கர்த்தருக்கு பயப்படுதலில் பூரணமடைந்து கொண்டிருப்பதின் ஒரு நோக்கமாக இருக்கிறது.

அவரது பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பெற்று, விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற நம்மை, தேவன் நமது திறமைகளை வீணாக்கவும், முன்னேற்றத்தை கொடுக்காமலும், இருக்கும்படி தேவன் விரும்பாமல் நாம் முப்பதாகவும், அறுபதாகவும் நூறாகவும் கனி கொடுக்கும்படியும் எதிர்பார்க்கிறார். இதை நாம் செய்யும்போது அதற்கேற்றாற்போல் பரிசை பெறுவோம்.

இன்னொரு வேத வசனம், கர்த்தர் சுத்திகரித்தல் வேலையை செய்வதாகக் கூறுகிறது. “மறைவான குற்றங்களுக்கு என்னை நீங்கலாக்கும் (சுத்திகரியும்).” (சங்.19:12) தாவீது தீர்க்கதரிசியின் இந்த வார்த்தைகள், கர்த்தருடைய உண்மையான பிள்ளைகளின் மனோபாவமாக இருக்கிறது. தீர்க்கதரிசியின் இந்த வார்த்தைகள் தன்னைத்தானே சுத்திகரித்துக் கொள்ளும்படியான திராணி தனக்கு இல்லை என்கிற உண்மையை அவன் உணர்ந்திருந்ததாக காண்பிக்கிறது. தானே விரும்பாத, தானே பார்த்திராத மறைவான குற்றங்களை அவன் உணர்ந்திருக்கிறான். ஒருவேளை தான் பார்த்திராத ஆனால் மற்றவர்கள் கண்களுக்கு தெரிகிற குற்றங்களை செய்திருக்கலாம். தேவன் இவைகளை சுத்திகரிக்க வேண்டும் என்று அவன் விரும்பினான். தேவனுக்கு இசைவில்லாத எந்த

காரியத்தையும் வெளியேற்ற விரும்பினான் என்பதை இது குறிப்பிட்டது.

எல்லா கிறிஸ்தவர்களின் மனோநிலையும் இதுவாகத்தான் இருக்கும். நமது வாழ்க்கையில் தேவனுக்கு ஏற்படையதாகவும் சந்தோஷமாகவும் இல்லாதிருக்கிறவைகளை நமக்கு காண்பிக்கும் படியாகவும், மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் காண்கிறபடியே நாம் காணும்படியாகவும், விசேஷமாக அவர் நம்மில் காண்கிறபடியே நாமே பார்க்கும்படியாகவும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் அவரிடம் ஜெபிக்கவேண்டும். அநேக கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது அபூரணமும் பலவீனங்களும் (கர்த்தரின் கிருபையில்) ஒரு தீவிர அதிர்ச்சியினால் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். சங்கீதக்காரன் செய்தது போல, நாமும் கர்த்தரை நோக்கி துணிகரமான பாவங்களிலிருந்து எங்களை திருப்பும் என்றும், இவைகளிலிருந்து முற்றிலுமாக எங்களை சுத்திகரியும் என்றும் கேட்கிறோம்.

“பரிசுத்தமாகுதலை பூரணப்படுத்துதல்”

மாம்சமும் ஆவியும், சரீரமும் சிந்தையும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சுத்திகரித்தல், பரிசுத்தமாகுதலை ஒரு பூரணப்படுத்துவதாக அமைகிறது. பரிசுத்தமாகுதல் என்பது ஒரு கணநேரத்தில் அடையக்கூடியது அல்ல, படிப்படியாக அடைந்து பூரணப்படுதல் ஆகும் என்பதே இதன் கருத்தாக இருக்கிறது. இந்த காரியத்தைக் குறித்த சரியான ஒரு பார்வை, நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட பயங்கரமான தவறுகளில் விழுவதிலிருந்து தடுக்கும். பரிசுத்தம் என்பது ஒரு தாயத்து அல்ல, நமது பைகளில் போட்டுக்கொள்வதற்கு, இது ஒரு ஆடையல்ல எப்போதாவது அணிந்து கொள்வதற்கு. பரிசுத்தம் என்பது உலோகத்துண்டு வெப்பநிலை மாற்றத்துக்கு கொண்டுவருவதற்கு ஒத்திருக்கிறது. அது ஒவ்வொரு இழையிலும் நுழைந்து பொதுவான குணலட்சணத்தை மாற்றுகிறது. அதன் செல்வாக்கிலிருந்து மறுபடிமடைகிறது. ஆம், கிறிஸ்துவினுடைய நீதியின் வஸ்திரத்தின் மூலம் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பரிசுத்தராகக் கருதப்படுகிறார்கள். நீதியின் வஸ்திரம், முதலில் நாம் பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, இரட்சகரை ஏற்றுக்கொண்டு தேவனிடத்தில் நம்மை அர்ப்பணம் பண்ணும் போது நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது போதுமானதல்ல. நாம் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறதுபோல, அல்லது அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலைகளும் அனுமதிக்கிறதற்கு ஏற்ப, நமது குணலட்சணத்திற்குள் நாம் கிரியை செய்து, பரிசுத்த சித்தமும் அதோடு கடடாயம் இணைந்திருக்க வேண்டிய பரிசுத்த நடக்கையும் நம்மில் கிரியை செய்ய கர்த்தரை அனுமதிக்கவேண்டும்.

ஆனால் எப்படி இந்த பரிசுத்தம் நம்மில் பூரணப்படுகிறது? தேவன் தம்முடைய சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் எப்படி உண்டாக்குகிறார்? இந்த கேள்விக்கு நமது தலைப்பு வசனமே பதில் கூறுகிறது. வாக்குத்தத்தத்தை நமக்கு கொடுப்பது தேவன் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று அந்த வசனம் நமக்கு உறுதியளிக்கிறது. மேலும் இந்த வாக்குத்தத்தங்கள், நல்ல மனோபாவத்தில் இருப்பவர்களுக்கான ஊக்கத்தையும் அமைக்கிறது. தற்கால மற்றும் எதிர்கால ஆசீர்வாதத்திற்கான

தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் இன்றி யார் தனது சொந்த பலவீனத்திற்கெதிராக போரிடுவார்கள்? உலகம் மற்றும் எதிராளியின் தாக்குதல்களை விடாமுயற்சியுடன் யார் எதிர்ப்பார்கள்? இன்னும் ராஜாவுக்கு ஊழியம் பண்ணவும், பாவத்துக்கு விரோதமாக போராடவும், நீதியின் பக்கம் இருக்கிற அனைவருக்கும் உதவவும் ஊக்கமளித்து சக்தியூட்டவும் மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் இல்லாதிருந்தால், யார் தன்னுடைய வாழ்க்கையையும், தனது அனைத்து இயற்கையின் சுதந்திரங்களையும் கர்த்தருக்காகவும் அவரது நிமித்தமும் விருப்பத்துடன் பலியிடுவார்கள்? அப்படியிருந்தால், மிகவும் சொற்பமானவர்களே இருப்பார்கள். ஆகையால் நமது தலைப்பு வசனம், “இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால், பிரியமானவர்களே, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொள்வோமாக” முதலானவைகளை கூறுகிறது. பரிசுத்த பவுலால் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல வாக்குத்தத்தங்களானது உண்மையிலேயே நமது சுத்திகரித்தலுக்கும், நமது இரட்சிப்புக்கும் தேவனுடைய பெலனாக இருக்கிறது. (ரோமர் 1:16)

“மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள்”

என்ன வாக்குத்தத்தை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார் என்று காணும்படி அதன் சந்தர்ப்பத்தை நாம் பார்க்கும்போது, அதற்கு முந்திய வசனங்களில் அவர் அறிவிக்கிறதாவது: “ஆனபடியால் நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய், அசுத்தமானதை தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அப்பொழுது நான் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, உங்களுக்கு பிதாவாயிருப்பேன், நீங்கள் எனக்குக் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருப்பீர்கள் என்று சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (2 கொரிந்தியர் 6:17,18) என்ன அற்புதமான வாக்குத்தத்தம்! எப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனை! இயற்கையிலேயே அசுசியும் அபூரணமும் உடையவர்களாயிருக்கும் நாம், நமது வல்லமையுள்ள சிருஷ்டிகரை கவனித்தால் மட்டும் போதாது, நாம் அவரது பிள்ளைகளாகும்படி அழைக்கப்பட்டு, நமக்கான அவரது பெற்றோருக்குரிய அன்புக்கான உறுதிமொழியைப் பெற வேண்டும். “தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குகிறது போல, கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார்.” எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இது காணப்படுகிறது! அப்போஸ்தலர் வேறொரு இடத்தில் அறிவிக்கிறது போல் இது காரியத்தின் முடிவல்ல, வெறும் ஆரம்பந்தான். ஏனெனில் அவர் சொல்லுகிறதாவது: “நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே; தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரருமாமே; கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்.” (ரோமர் 8:17)

ஆம், தேவனுடைய பிள்ளைகள், தேவனுடைய குமாரர்கள் என்ற வார்த்தை குறிப்பாக உணர்த்துவது இந்த கருத்தைத்தான். தற்போது மனிதர்களிடையே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியும், ராஜ்யத்தில் அவரது உடனிருப்பவர்களுமாகிய சிறுமந்தைக்கே பிதாவின் ஆசீர்வாதங்களும், ஆஸ்திகளும்

நமது கர்த்தராகிய இயேசு மூலம் நீட்டிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. இவர்கள் உடனே தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை, ஆனால் அது பயிற்சி காலமாக இருக்கும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நாம் இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம், இனி எவ்விதமாயிருப்போம் என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை.” நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், தற்கால வாழ்க்கையில் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, அவருடைய வசனங்களின் மூலமாக அவரது குணலட்சணத்தை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தோஷத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தைகளை நாம் அறிந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனால் உலகமோ அதை அறிந்துகொள்ளவில்லை. தெய்வீக மேற்பார்வை நமக்கு உறுதி பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு காரியம் நடக்கும்படி இந்த பிள்ளைகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டாலும் அது அவர்களது நன்மைக்காக என்பதை பிதா காண்கிறார். அவர்கள் சீக்கிரத்தில் இரட்சகரின் மணவாட்டியாக, முழுமையான, பூரணமான, நிறைவான அர்த்தத்தின்படி அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவதற்கு அவர்கள் தங்களது அன்பையும், தங்களது பக்தி, பிதாவுடனும் இரட்சகருடனுமான ஒருமைப்பாட்டின் ஆவியையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

இந்த கிருபைகளை அவர்கள் பெற்றிருப்பதை மெய்ப்பிக்கவே, இந்த அர்ப்பணம் செய்துகொண்டவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்கு தீமை மற்றும் சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளுக்கிடையே விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அவர்கள் தங்களது நீதியின் மேலுள்ள அன்பையும், அக்கிரமத்திற்கு தங்களது எதிர்ப்பையும், தேவனிடத்தில் அன்பையும், விசுவாசத்தையும், தெய்வீக ஏற்பாட்டில் பிரியம் உள்ள அனைவர் மேலும் தங்களது அன்பை நிரூபிக்கவும் ஆகும். இந்த சோதனைகளில் அவர்கள் முழுவதும் நின்றால், உலகம், மாம்சம் மற்றும் எதிரியானவனின் எதிர்ப்பை பொறுமையோடே சகித்தார்கள் என்று பொருள்படும். மேலும் இந்த அனுபவங்களினால் அதற்கேற்றாற்போல அவர்கள் பலப்படுத்தப்படுவார்கள். இந்த வகுப்பாருக்குத்தான் அப்போஸ்தலர், “அவரோடு கூட பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்” என்று கூறுகிறார். அவர் நன்மை செய்து பாடுபட்டதுபோல நாமும் பாடுபடவேண்டும். ஏனெனில் அண்டை வீட்டாரும், நண்பர்களும் எது சரியானது, எது சரியான மார்க்கம் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். பிதாவானவர் அன்பில்லாதவர்களிடத்தில் மிகவும் நல்லவராகவும் தவறு செய்பவர்களிடத்தில் மிகவும் நீதியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து, என்னவிதமான பாத்திரத்தை நம்மேல் அவர் ஊற்றினாலும், நாம் சந்தோஷமாகவும் களிப்புடனும் பாடுபடவேண்டும்.

“பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க, நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தேவயத்தோடே பூரணப்படுத்தக்கூடவோம்.” அப்போஸ்தலர் பேதுரு கூறுவது போல், “இவைகளைச் செய்தால் நாம் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ராஜ்யத்துக்கு உட்படும் பிரவேசம் நமக்கு பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்.” (2பேதுரு 1:10,11)

கொஞ்சத்தில் உண்மையாயிருத்தல்

“கொஞ்சத்திலே உண்மையுள்ளவன் அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறான்.” லூக்கா 16:10

நமது தலைப்பு வசனத்தில் உலகளவில் அங்கீகரிக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய கொள்கையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். சிறிய காரியங்களில் நம்பத்தகுந்தவர்கள் பெரிய காரியங்களிலும் நம்பத் தகுந்தவர்களாயிருப்பார்கள் என்பதை வாழ்க்கை அனுபவங்கள் நமக்கு போதித்திருக்கிறது. சிறிய காரியங்களில் நம்மை எச்சரிக்கை செய்யும் ஒருவர் பெரிய காரியங்களிலும் எச்சரிக்கை செய்வார். அனுதின வாழ்க்கையில் சிறிய செயல்களிலும் கனிவாக இருக்கும் ஒருவர் பெரிய சந்தர்ப்பங்களிலும் கனிவாக இருப்பார்.

கர்த்தர் இந்த கொள்கையை பொதுவாக தமது சீடர்களிடம் பிரயோகித்து வருகிறார். கிறிஸ்தவர்கள் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக முக்கியமான பாடங்களில் ஒன்றாக இது இருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். பணத்தில் பெரிய தொகைகளை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கையாளும் அநேகர், சிறிய தொகைகளை கையாள்வதில் மிகவும் அஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். தனது கண்காணிப்பில் கொடுக்கப்பட்ட பெருந்தொகையை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக் கொள்ளும் ஒருவர், சிறிய தொகையை ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறார். சிறிய காரியங்களில் பொறுப்பின்மையை வளர்க்கும் ஒருவர் பெரிய காரியங்களிலும் பொறுப்பில்லாமலே இருப்பார். வேறு வகையில் சொல்வோமேயானால், ஒவ்வொரு பாலரைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு நாணயத்தைப்பற்றியும் சிறிய கடனை அடைக்கவும் அக்கறையுள்ள ஒருவர் பெருந்தொகைகளிலும், பெரும் கடனிலும் மிகவும் அக்கறையுடன் இருப்பார்.

சிறிய காரியங்களில் பொறுப்பில்லாமலும் பெரிய காரியங்களில் பொறுப்போடும் இருப்பவர்கள் நாளடைவில் அல்லது பெரும் மன அழுத்தத்தின் கீழ் எல்லா காரியங்களில் நம்ப முடியாதவரும் உண்மையற்றவருமாகவும் இருப்பார்கள் என்பது வாழ்க்கையில் பொதுவான ஒரு நியதியாக காணப்படும். அவர்களது சுயநல சொந்த அக்கறையானது உண்மைத்தன்மைக்கு மாறாக இருக்கும். வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவோமேயானால், வாழ்க்கையின் அற்புதமான நமது குணலட்சணத்தை உயர்த்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் மனசாட்சியுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொள்பவர்கள், வாழ்க்கைப் பாடங்களை சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்தி வருகிறார்கள். நமது தனிப்பட்ட சொந்த வாழ்க்கையில் நாம் காண்கிறோம். சிலர் பிறரது உரிமைகளில் முற்றிலும் அக்கறையின்றி இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு, சிலர் பிறரது குடையை அவர்களது அனுமதியின்றி எடுத்துக்கொண்டு, “இது எனக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்குத்தான் தேவை, நான் அதை திரும்பி கொண்டு வந்து விடுவேன்” என்று கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒருவர் சிறிய காரியங்களில் சரியான மனசாட்சி இல்லாதவராக இருக்கிறார். ஒரு மணி நேரத்திற்கு குடையை எடுத்துச் செல்பவர், பெரிய காரியங்களில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு போதுமான கொள்கை இல்லாதவர், மற்றவர்கள் பிறரது பொருளை கடனாக வாங்கி

அதை சரியானபடி திருப்பிக் கொடுக்க மறந்து விடுவார்கள் அல்லது அக்கறையின்றி இருப்பார்கள். இப்படியாக அதன் சொந்தக்காரரை பெரிய அசௌகரியத்திலும் எரிச்சலிலும் வைப்பார்கள். மொத்தத்தில் கடன் வாங்குதல் ஒரு வருந்தக்க விஷயம்.

நமது ஆண்டவரின் ஆயிர வருட ஆளுகையில் பூமிக்குரிய காரியங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, தம்முடன் இருக்கக்கூடிய உதவி ஆசாரியர்களையும், உதவி நியாயாதிபதிகளையும், உதவி ராஜாக்களையும் அவர் தெரிந்துகொண்டு வருவதாக வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. இந்த வேலைக்கு தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள் விசேஷித்த தகுதியும், விசேஷித்த குணலட்சணமும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். முழுவதும் தங்களை அவருக்கு விட்டுக்கொடுப்பவர்கள் இந்த முக்கிய இடத்திற்கு தயார்படுத்தப்படுவார்கள். தங்களை விட்டுக் கொடுக்காதவர்கள் தயார்படுத்தப்படமாட்டார்கள். ஆகையால் நமது கர்த்தர் நமது உண்மையான மனோநிலை என்ன என்பதை குறிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக கருதப்பட்டு தற்கால சந்தர்ப்பம் வெகுமதியளிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும்படி நமக்கு கொடுக்கிறார். அவர் நமது மகாபெரிய போதகராகவும் நமது அனைத்து காரியங்களிலும் அவரது சித்தத்துக்கு இசைவாக வழி காட்டும்படியும் நாம் முழு அர்ப்பணிப்பை செய்யவில்லை என்றால் நாம் அவரது சீடர்களாயிருக்க முடியாது என்கிற ஒரு நிபந்தனையாக இதை செய்கிறார்.

வாழ்க்கையில் எவ்வளவு சிறிய காரியமாயிருந்தாலும் நமக்கு தேவைகள் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நமது ஆண்டவர் நமக்கு கூறுகிறார்; குருவிகளுக்கும் காட்டுபூவாங்களுக்கும் அவர் போஷிப்பது போல அவரது பிள்ளைகளுக்கும் நிச்சயம் போஷிப்பார் என்று கூறுகிறார். நமது கர்த்தர் நமக்கு சொல்லுகிறதாவது: “குருவிகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்கள் அல்லவா? அவரது தெளிவான குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுக்கு தக்கவாறு இயங்கி கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்கிற நிபந்தனையில்தான், நாம் பாவத்தின் அடிமைகளாயிருந்தாலும், நாம் பிதாவின் கிருபைக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் திரும்பும்படி அவர் ஏற்பாடு செய்தார். நாம் அவரது பிள்ளைகளாகும்படி இன்னும் நம்மேல் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுவார்?”

அடக்கம் ஊழியத்துக்கு முக்கியமானது

வாழ்க்கையில் சிறிய காரியங்களுக்காக கூட நாம் கர்த்தருடைய சித்தத்தை கவனிக்கவேண்டும். நாம் பராமரிக்க வேண்டிய சரியான மனோபாவம் இதுதான்; நான் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்கிறேன்; இது சிறிய வேலையா அல்லது பெரிய வேலையா என்பது முக்கியமல்ல. “ஆகையால் நீங்கள் புசித்தாலும் குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 10:31) அன்பினால்

செய்யப்படுமானால், தாழ்ந்த வகையான ஊழியமாக இருந்தாலும் அது கர்த்தருக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும். கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஊழியத்தை நினைவு கூருவோம். யாக்கோபின் கிணற்றண்டையில் ஒரு ஏழை சமாரிய ஸ்திரீயிடம் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போது, “நான் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க வந்தேன்; அவள் ஒரு சமாரிய ஸ்திரீயாக இருப்பதால் நான் அவளோடு பேசமாட்டேன்” என்று சொல்லவில்லை. சீஷர்கள் திரும்பி வந்தபோது, ஏன் ஆண்டவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு பதிலாக இந்த ஸ்திரீயிடம் பேசவேண்டும் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இயேசு, ஒரே ஒரு சமாரிய ஸ்திரீயாக இருந்தால் கூட அவர் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டார். சத்தியம் அவள் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு செல்லும் என்று அறிந்திருந்தார்; தான் அறிந்து கொண்டதை அண்டை வீட்டாரிடம் கூறுவாள் என்பதையும் ஏற்றகாலம் வரும்போது சமாரியர்களும் கேட்டு சந்தர்ப்பத்தினால் பலனை அடைய தயாராவார்கள் என்பதையும் அறிந்திருந்தார்.

சத்தியத்தை கூற எங்கெல்லாம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ, நாம் அதை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் நாம் தொடர்பு கொண்டவர்களை தொந்திரவு செய்யக் கூடாது. சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நமது பிதாவின் ஊழியத்தை செய்ய வேண்டும். சந்தர்ப்பத்தைப் பொருத்து சத்தியத்தைப் பேசலாம் அல்லது அன்பான வார்த்தை முதலானவைகளை நாம் கூறலாம். “கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்.” அன்பும் தயவும் பொருந்தியவர்களை, பிறருக்கு உதவ விருப்பம் உள்ளவர்களை தேவன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

நாம் எல்லா சமயங்களிலும் உற்சாகமான வார்த்தையைக் கூற சிறப்புரிமை பெற்றவர்களாய் இருக்கிறோம். துக்கமான அனுபவத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களின் இருதயத்தில் ஒரு புழு எப்போதும் நெளிந்துக் கொண்டிருப்பதும் ஒரு நியதியே. தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் கூட, தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னதாக சில சமயங்களில் சிரிக்கவும், மற்றவர்களை சிரிக்க வைக்கவும் பண்ணுவார்கள் என்பதும் அறியப்பட்ட ஒன்றாயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது அனைத்து துன்பங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தக்கூடியவர்களாக இருப்பார்களானால், இவ்வலகம் மிகக் கொடிய நிலையில் இருந்திருக்கும். தங்களது கஷ்டங்களையும், தங்களது சுய உணர்வுகளையும் மறைப்பதும் நன்மையே.

“எனக்குரியதாக நான் காண்கிறதில் திருப்தியடைகிறேன், ஏனெனில் என் தேவனே என்னை நடத்துகிறார்.”

என்று பாடுகிற ஆவியை வளர்ப்பது நல்லது.

கூலாட்சணத்திற்கான சிறிய சோதனைகள்

கைப்பிரதிகளின் மேலுறையில் விலாசத்தை ஒட்டுவதோ அல்லது இந்த நேரத்தில் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் என்ன வேலையாக இருந்தாலும் அதை ஒரு சலுகையாக நாம் கருத வேண்டும். “நான் போதகம் பண்ணுவதற்குத்தான் போவேன்”

என்று யாராவது சொல்வாரானால், கர்த்தர் வழியை திறந்து சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பாரானால், அதுபோல செய்யுங்கள். ஒரு நாள் போதிக்க அநேக சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தால், ஒருவருக்கோ அல்லது பத்து பேருக்கோ அல்லது ஆயிரம் பேருக்கோ போதிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு போதிக்க எந்த சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கவில்லை என்றால், மேலுறையில் விலாசம் ஒட்டுகிற வேலையை செய்யலாம். இந்த வழியில் படிக்கக்கூடிய விஷயங்களை, மற்றவர்கள் கையில் கிடைக்கும்படி செய்வதில் ஒரு கருவியாக இருக்கலாம். தபால்காரர் கூட படிக்கக்கூடிய வீட்டிற்கு அதை எடுத்துச் செல்கிறார். அல்லது நமது வேலை சமையற்கூடத்திலோ அல்லது வீட்டின் வேறு எந்த பகுதியில் இருந்தாலும், அதை கர்த்தருடைய ஊழியமாக நினைத்து அவருக்கு அதை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவர் சகோதரர்களுக்கு ஏதாவது செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை நமக்கு அன்பாக தருகிறார்.

நாம் என்ன செய்தாலும் அதை நாம் கர்த்தருக்கென்று செய்கிறோம். நாம் அவருக்காக, அவர் செய்வதுபோல நாம் செய்கிறோம். நாம் சந்தோஷத்தை உணரும்படியாக பொருட்களை நோக்கக்கூடிய ஒரு வழி இருக்கிறது. நாம் எப்போதாவது நம்மை கேட்கவேண்டிய நல்ல கேள்வி இருக்கிறது. நான் என்ன தேடுகிறேன்? இதைச் செய்வதின் நோக்கம் என்ன? யாருக்காக நான் செய்கிறேன்?

நாம் கர்த்தருக்காக வேலை செய்து அவரை சந்தோஷப்படுத்த முயற்சிப்பதாலும், சிறிய காரியங்களில் ஊழியம் செய்வதில் நன்றி கூறுவதின் ஆவியை வளர்ப்பதினாலும் பெரிய காரியங்களுக்கு நாம் பாத்திரவான்கள் என்பதை நிரூபிப்போம். வீட்டில் நமது சிக்கனத்திலும், நம்மை சுற்றிலும் இருக்கிற மற்றவர்களை கவனிப்பதிலும், கர்த்தருக்கு உண்மையான ஊழியத்தை செய்வதில் நமது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம். அதிகமாக உலக காரியங்களில் ஈடுபட்டு அதிகமான உலக வேலைகளை செய்பவர்கள் தாங்கள் முழுமையாக தகுதியுள்ளவர்கள் அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். வீட்டைச் சுற்றி மற்றவர்களை தொந்திரவு செய்யும்படி விசில் அடிக்கிறவர்களும், அல்லது அதிகாலையில் எழுந்திருந்து, அதிக சத்தம் போட்டு மற்றவர்கள் ஓய்வெடுக்க முடியாதபடி செய்பவர்களும் அல்லது இரவு நேரத்தில் மிகவும் காலதாமதமாக வந்து சத்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தமது அறைக்கு போகிறவர்களும் பொன்னான கற்பனையை கடைபிடிக்கவும் மற்றவர்களது உரிமைகளை மதிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக நமது நடத்தைகள் அனைத்திலும் முதலாவதாக இருக்க வேண்டியது நீதியின் கொள்கைகளை கடைபிடிக்க வேண்டியது ஆகும். மற்றவர்களது உரிமைகள் என்னென்ன என்பதையும், அந்த உரிமைகளில் நாம் அத்துமீறுகிறோமோ என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி செய்வதாக நாம் கண்டால், நாம் நீதியின் சட்டத்தை நாம் மீறுகிறோம் என்பதை அறிய

வேண்டும். வாழ்க்கையின் எந்த சந்தர்ப்ப க்யூநிலையிலும் நீதி முதலாவது வரவேண்டும். அதன் பிறகு தயாள குணமும் தயையும் உள்ளவராக முடிந்த அளவு இருக்கலாம்.

“ஆண்டவரே, நானோ?”

ஆவிக்குரிய காரியங்களில் கொள்கையெல்லாம் அதேதான். வாத்தியக்கருவியில் ஒரு சிறு பிளவு இசையையே கெடுத்துவிடும். தேவன் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். முற்றிலுமாக அவருக்கு விசுவாசமாயிருக்கிறவர்களை, அவரது வசனத்திற்கு உண்மையாயிருக்கிறவர்களை, பெரிய காரியங்களில் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை மாத்திரமல்ல சிறிய காரியங்களிலும் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை அதாவது சிந்தனை, சொல் மற்றும் செயல்களில் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை அவர் விரும்புகிறார். இப்படியாக உண்மையுள்ளவர்கள், இவைகள் சம்பந்தமான அனைத்திலும் எச்சரிக்கையை அப்பியாசப்படுத்துபவர்கள் ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாகவும் தயார்படுத்திக் கொள்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சிறிய காரியங்களில் அக்கறையின்றியும் கவனமின்றியும் இருப்பவர்கள் முழுமையாக உண்மையுள்ளவர்களுக்கு கர்த்தர் வைத்துள்ள மகா கனத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அவர் நம்மை மிகவும் நெருக்கமாக, ஆனால் அன்புடன் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார். நாம் ஜெயம் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அதற்கு தேவையான போதனையையும் வழிகாட்டுதலையும் நமக்குத் தருகிறார். சிறிய காரியங்களில் நாம் கவனத்தை அப்பியாசப்படுத்தும் போது நாம் நமது குணலட்சணத்தில் சரியான விதத்தில் அபிவிருத்தி செய்கிறோம். இதை செய்ய தவறினோமானால், முக்கிய காரியங்கள் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட தகுதியுள்ளவர்களாக ஆகவே முடியாது. இந்த கேள்வியை நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்வோம். நாடகம் போகப்போக நான் எப்படிப்பட்ட குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்துவருகிறேன்?

ஆனால் தவறு செய்கிற ஒரு கிறிஸ்தவன், அவனது தவறைக் காணும்போது, அதற்கு முடிந்த பிராயச்சித்தத்தை செய்யும்போது, அவனது அனுபவம் நன்மை பயக்கக்கூடியதாகக் காண்பான். ஒருவேளை மீதமுள்ள அவனது வாழ்க்கை முழுவதும் அது பிரயோஜனமாக இருக்கக் காண்பான். தனக்குத்தானே தண்டனையை அமல்படுத்தும் போது அதிக ஜாக்கிரதையை கற்றுக் கொள்வான். பொறுப்புக் கவனமும் மிகவும் அவசியம். அது நமது ஒவ்வொரு விவகாரத்திலும் நமது நேரத்தை, நமது திறமையை, நமது பணம் முதலானவற்றை பயன்படுத்தும்போதும் நாம் அதைப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளில் நாம் பெற்றிருக்கிறவைகள் எல்லாம் கர்த்தரிடத்திலிருந்து வருகிறது. அவை எல்லாம் அவருக்கு உரியவைகள். இந்த சந்தர்ப்பங்களை எப்படி பயன்படுத்துவது, அதை பயன்படுத்துவதில் மனச்சாட்சியின்

படியும், நமக்கு பயன்படுத்த வேண்டும், மீதியை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஜாக்கிரதையாக கவனிக்க வேண்டும். இவைகளில் நமது பாதை, மகிமையான ஒரு இடத்திற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களா, இல்லையா என்பதை கர்த்தருக்குக் காண்பிக்கும்.

நமக்கு ஆண்டவர் செய்யும்படி நமக்கு ஒப்புவித்த அனைத்து திறமைகளையும், அவை பெரியதாயிருந்தாலும் சிறியவையாயிருந்தாலும், சரியானபடி உபயோகிக்கிறோமா அல்லது தகாதவிதமாய் உபயோகிக்கிறோமா என்பது, நமது உக்கிராணத்துவத்தைப் பற்றி அவரது சித்தத்தை அறியவும் அதன்படி செய்யவும் நாம் எந்த அளவுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம் என்பதை மெய்ப்பிக்கும். கர்த்தர் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் கொடுக்கும்படி தீர்மானித்திருக்கிற காரியங்கள், டாலரையும் வெள்ளி நாணயத்தைக் காட்டிலும் மேலானவை. காரியங்களின் மகா பொறுப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். உண்மையுள்ளவர்களாக இல்லாதிருப்பவர்கள், நேரத்தையும், வெள்ளி நாணயத்தையும், டாலர் முதலானவைகளையும் தன்னுடையதாக நினைத்து அவ்விதமாக பயன்படுத்தியவர்கள் கர்த்தர் தேடிக்கொண்டிருக்கிற வகுப்பாராக இருக்கமாட்டார்கள். நாம் செய்திருக்கிற பலியின் உடன்படிக்கையின்படி நம்மை அவர் பார்க்கிறார். (சங். 50:5) நாம் பத்து இலட்சம் டாலரை பெற்றிருந்தால், அது அவரது பார்வைக்கு ஒரு சிறிய காரியமாகும். நாம் இந்த வாழ்க்கையில் பொருட்களை எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்பது கர்த்தருக்கு நமது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் மேசியாவின் ஆயிர வருட யுகத்தில் தெய்வீக வல்லமையை பூமியின் வம்சத்தாரை ஆசீர்வதிப்பதற்கு எப்படி பயன்படுத்துவோம் என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது.

நமது ஊழியத்திற்கான மகா சந்தர்ப்பங்கள் ஒப்பிடுகையில் முக்கியமில்லாததாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் செய்ய முடிந்த சிறு ஊழியத்திற்காக நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். கர்த்தரை நேசிக்கிறவர்களுக்கு அவர் வைத்திருக்கிறவைகளை ஒப்பிடும்போது நாம் செய்கிற ஊழியம் ஒன்றுமில்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்களது கர்த்தரோடு அவர்கள் ஆயிரமாண்டு ஆளுகை செய்ய வேண்டும். வரவேண்டிய யுகம் தொடரும். அதில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை விளங்கச் செய்வார். (எபேசியர் 2:7) வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் சுதந்தரிக்கப்போகிறவைகளினிமித்தம், நாம் அன்பு, நீதி, பெருந்தன்மை போன்றவைகளை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புவதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இருக்கிறதா? தற்கால வாழ்க்கையில் சிறிய காரியங்களில் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதில் நமது சந்தர்ப்பத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்தான் நாம் சிறுமந்தையில் அங்கமாயிருப்பது சார்ந்திருக்கிறது.

R 5741

Elijah A Great Prophet
எலியா ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி

1 ராஜாக்கள் 17:1-16

மெய்யான தேவனின் ஒரு உண்மையுள்ள ஊழியன் - எலியா சபைக்கு ஒரு அடையாளம் - உண்மையான எலியா மெய்யான யேசுபேலும் ஆகாபும்-1260 நாட்கள் ஆவிக்குரிய பஞ்சம்-சபைகளில் சீர்த்திருத்தம்-சமீபத்திய சீர்த்திருத்த அமைப்பு.

“அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால், உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்.” (1 பேதுரு 5:7)

எலியா ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். இந்த உண்மை நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பழைய ஏற்பாட்டு பதிவினால் மாத்திரமல்ல, அவரைப்பற்றிய இயேசுவின் வார்த்தைகளினாலும், அப்போஸ்தலர் யாக்கோபுவின் வார்த்தைகளினாலும் ரூபகாரப்படுத்தப்படுகிறது. (யாக்கோபு 5:16-18) இஸ்ரவேலின் பத்து கோத்திரத்தாரின் இராஜாவாகிய ஆகாபிடம் தேவனுடைய வாயாக நமது கவனத்திற்கு எலியா வருகிறார். பஞ்சத்தைப் பற்றிய ஒரு எச்சரிக்கையை கொடுத்தார். தேவனிடம் மழைக்காக எலியா ஜெபிக்கும்வரை இஸ்ரவேலின் தேசத்தில் மழையோ, பனியோ இராது என்று உறுதியாகக் கூறினார். இது வறட்சியை, பஞ்சத்தை, பிரச்சனையை அர்த்தப்படுத்துகிறது. எலியா தனது சுய அதிகாரத்தில் இதைச் சொல்லவில்லை. இது கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீகத் திட்டம். தேவனுடைய உண்மையான தீர்க்க தரிசிகள் தற்புகழ்ச்சியுடையவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள்; கனத்தையோ அல்லது அதிகாரத்தையோ தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய வாயாக இருந்து மட்டும் பேசுவார்கள்.

ஆகாப் ராஜா மற்றும் இஸ்ரவேல் தேசத்தின்மேல் இந்த தண்டனை, துன்பம் வந்ததற்கான காரணம், அவர்களை திருத்துவதற்காகவும், நாம் பார்க்கப்போகிறபடி நமக்கு ஒரு நிழலாக இருக்கும்படியாகவும் ஆகும்.

இஸ்ரவேலர்கள் விக்கிரக ஆராதனையில் விழுந்து போனார்கள். ஆகாப் ராஜா அவர்களை தலைவனாக இருந்து வழி நடத்தினான். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகள் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகள் கனப்படுத்தப்பட்டார்கள். நாடுதழுவிய ஒரு தண்டனை அவர்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும். நமது வேத பகுதியின் முதல் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல, எலியா ராஜாவிடம் அறிவித்தான். பிறகு எலியா கோரீத் ஆற்றண்கைக்கு செல்லும்படி கட்டளையிடப்பட்டார்.

அந்த ஆறு மலையருகே எருசலேமுக்கு போகிற சாலையருகே சென்று யோர்தான் சவக்கடலில் நுழைகிற இடத்தின் அருகே முடிகிறதாக இருந்தது. அது ஒரு தனித்த இடமாக இருந்தது. இது ஒரு பழங்கால ஆசிரமத்தினால் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எலியா தீர்க்கதரிசி யாருக்கும் தெரியாமல் மூன்றரை ஆண்டுகாலம் ஒளிந்து கொண்டிருந்தார். காசங்கள் அவருக்கு காலையிலும் மாலையிலும் அப்பமும் இறைச்சியும் கொண்டு வந்து கொடுத்தன. அந்த ஆற்றின் தண்ணீர் அவரது தாகத்தை தீர்த்தது, மழை இல்லாததினால் ஆறு வற்றிப்போயிற்று, தீர்க்கதரிசி, இஸ்ரவேலின் எல்லையைத் தாண்டி சீதோன் தேசத்திலே சாறிபாத் என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு விதவையின் வீட்டிற்கு செல்லும்படி கட்டளையிடப்பட்டார்.

இதைக்குறித்து இயேசு குறிப்பிட்டார். அந்த ஸ்திரீ புறஜாதி பெண் என்றும் இஸ்ரவேலிலிருந்த மற்ற விதவைகளைக் காட்டிலும் இவள் ஆசீர்வாதத்திற்கு பாத்திரமாக இருந்தாள்

என்றும் குறிப்பிட்டார். (லூக். 4:25,26) அந்த ஏழை விதவையிடம் தனக்கும் தன் மகனுக்கும் சில அப்பங்கள் தரக்கூடிய கொஞ்சம் மாவு மட்டுமே இருந்தது. தீர்க்க தரிசியின் யோசனையின்படி அவள் விசுவாசத்தினால் மீதியிருந்த அந்த மாவை அவருக்கும் சேர்த்து பயன்படுத்தினாள். பஞ்சம் முடியும்வரை அந்த மாவு தீர்க்கதரிசி கூறியதுபோல குறையவில்லை. “கர்த்தர் எலியாவைக் கொண்டு சொன்ன வார்த்தையின்படியே, பாணையிலே மாவு செலவழிந்து போகவும் இல்லை; கலசத்தின் எண்ணெய் குறைந்து போகவும் இல்லை.”

எலியாவின் உண்மையான தீர்க்கதரிசனம்

முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது போல எலியாவின் தீர்க்கதரிசனம் மிக ஆழமான அர்த்தமுள்ளது. அவரும் அவரது அனைத்து செய்கைகளும் பிற்பாடு வரவிருக்கிற அநேக காரியங்களுக்கு அடையாளமாக இருந்தது. எலியா மாம்சத்தில் இருக்கிற சபைக்கு முன்னடையாளம். அதற்கு இயேசு தலையாகவும், அவரது அனைத்து பரிசுத்த சீவர்கள் அதன் அங்கங்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த மெய்யான எலியாவைத்தான் தேவன் அங்கே அறிவித்தார். “இதோ, கர்த்தருடைய பெரிதும் பயங்கரமுமான நான் வருகிறதற்கு முன்னே நான் உங்களிடத்தில் எலியா தீர்க்கதரிசியை அனுப்புகிறேன். நான் வந்து பூமியை சங்காரத்தால் அழிக்காதபடிக்கு, அவன் பிதாக்களுடைய இருதயத்தை பிள்ளைகளிடத்திற்கும், பிள்ளைகளுடைய இருதயத்தை பிதாக்களிடத்திற்கும் திருப்புவான்.” (மல்கியா 4:5,6)

இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் அவரது அனைத்து சீவர்களும் மகா எலியாவின் அங்கங்களாயிருந்து தேவ ஆவியினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு செய்தியை உலகிற்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாவத்தை கண்டித்துக் கொண்டும் தேவனுடைய நீதியை உலகிற்கு தெரியும்படியாகவும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகமானது செய்தியைக் கவனிக்குமானால் மேசியாவின் ஆவிக்குரிய ராஜ்யம் எல்லா ஜாதியாராலும் விரும்பப்படக் கூடியதும் எந்த “மிகுந்த உபத்திரவமும்” காலமும் அல்லது “உக்கிரத்தின் நான்” வர அவசியம் இல்லாமலும் ஆரம்பிக்கும். ஆனால் உலகமானது இயேசு மற்றும் அவரது சீடர்களின் செய்தியைக் கவனிக்கவில்லை. ஆகையால் பூமியை நொறுக்குதலும், மகா ஆபத்தின் நாளும் இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறது. மேசியாவின் ராஜ்யம் ஆரம்பிப்பதற்கு இதுவே ஒரே வழியாகும்.

தேசங்கள் தேவபக்தியை சம்மா ஏற்றுக் கொண்டு, ஆனால் அதன் ஆவியில்லாமல், கிறிஸ்தவ தேசம் என்று பேரளவுக்கு கூறிக்கொண்டு பொருளாதாரத்தில் மேலான நிலையை அடைய தற்கால பெரும்போரை நடத்துகின்றன. வேதாகமம் அறிவிக்கிறபடி இந்த போர் அதைத் தொடர்ந்து வரும் மகா புரட்சி, மற்றும் இந்த புரட்சியினால் ஏற்படும் அராஜகம் முதலியவற்றால் உலகின் அனைத்து ராஜ்யங்களும்

நீக்கப்பட்டு, தற்கால முறைமைகள், மற்றும் ஸ்தாபனங்கள் அனைத்தும் நொறுக்கி தூளாக்கப்பட்டு இப்படியாக மேசியாவின் ராஜ்யத்துக்கான வழியும், அதற்கான இடமும் தயார்படுத்தப்படும். “பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்கிற தெய்வீக செய்தியை கேட்டு, நிராகரித்து, தப்பர்த்தம் பண்ணி, திரித்துக் கூறியவர்கள், சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிதலினால் வராமல், கவிழ்த்துப் போடுவதினால் வருவார்கள்.

அந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதல்

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உள்ள சில கூற்றுக்களின் மூலம் எலியா சபையை அடையாளப்படுத்துகிறார் என்று தேவனின் அறிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. இரகசியம் என்று சொல்லப்படுகிற மகா மத முறைமை யேசுபேவுக்கு ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. இந்த கிறிஸ்துவின் சபை என்று கூறிக்கொள்கிற இதனோடு ஐக்கியம் வைத்திருக்கிற உலக ராஜ்யம் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய ஆகாபுக்கு ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஒப்புமையில் எலியா மூன்றரை வருடம் யேசுபேல் மற்றும் ஆகாபை விட்டு ஓடிப்போனது போல, சபையும் கூட அதற்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட வனாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போனது. அங்கே ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக, மூன்றரை காலங்கள், தீர்க்கதரிசன வருடங்கள் அல்லது 42 மாதங்கள் அல்லது 1260 நாட்கள் என்று விவரிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில், போஷிக்கப்பட்டது. (வெளி 2:20-23; 12:6,14; 13:5; 11:2,3)

நீண்ட காலமாக உண்மையான சபை மங்கிப்போய், பாபிலோனின் செழிப்பின் காலம்தான் மகா பெரிய ஆவிக்குரிய பஞ்சம். எலியா கோர்த்த ஆற்றண்டையிலும், சாரிபாத் ஊரிலும் ஒளிந்து கொண்டிருந்தபோது, மழையோ, பனியோ இல்லாதிருந்தது போல, உலகத்திலும் 1260 வருடங்கள் ஆவிக்குரிய மழையோ, வானத்திலிருந்து எந்தவித உணவோ கிடைக்கவில்லை. இந்த நீண்ட காலப் பகுதியில் தேவனுடைய வார்த்தைகள், வேதாகமம், மறைக்கப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்டண்ட் பிஷப்புகள் வேதாகமத்தை மறைத்ததற்கு காரணம் என்னவென்றால், ஜனங்கள் இயேசு மற்றும் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின் (பரிசுத்த பவுல் யூதாசின் இடத்திற்கு வந்தார்) போதகங்களில் கவனம் செலுத்தினால் அதற்கேற்றாற்போல பிஷப்புகளின் போதனைகளை அசுடடை செய்வார்கள். இவர்கள் தங்களை “அப்போஸ்தல” பிஷப்புகள் என்றும், அப்போஸ்தலர்களுக்கு உரியது என்று இயேசு கூறிய அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் தங்களுக்குரியது என்றும் கூறிக்கொள்கிறார்கள். இந்த பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் சபையை வழிநடத்துகிற பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்கள் என்று நமது கர்த்தர் அறிவித்தார்; (வெளி. 12:1) மேலும் அவர்கள் மகிமையடைந்த புதிய எருசலேமின் பன்னிரண்டு அஸ்திவாரக் கற்கள் என்றும் கூறினார். இந்த

புதிய எருசலேம் ஸ்தாபிக்கப்பட இருக்கிறது. (வெளி. 12:14)

தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது போல தேசத்தில் இருண்ட காலத்தில் பஞ்சம் இருந்தது. அது ஆகாரக்குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல, ஜலக்குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல, கர்த்தருடைய வசனம் கேட்கக் கிடையாத பஞ்சமாகும். (ஆமோஸ் 8:11,12) வேதாகமத்தின்படி இந்த 1260 வருட கால பஞ்சம் கி.பி.539-இல் ஆரம்பித்து அதாவது மத அதிகாரம் துன்புறுத்தும் தகுதியை பெற்றபோது ஆரம்பித்து கி.பி.1799ல் அதன் துன்புறுத்தும் அதிகாரம் முடிவுக்கு வந்த போது, நெப்போலியனின் வெற்றியின் சமயத்தில், போப் கைதியாக பிரான்சுக்கு கொண்டு சென்றபோது முடிவடைந்தது.

இன்னொரு அர்த்தத்தின்படி 1260 வருடங்கள் கி.பி.325ல் ஆரம்பித்து கி.பி.1585-ல் முடிவடைந்தது. கி.பி.325ல் தன்னை அப்போஸ்தல பிஷப் என்று கூறிக்கொண்டவர் கான்ஸ்டன்டைன் ராஜாவின் ஆதரவுடன் நிசியா கிறிஸ்தவ ஆலோசனை சங்கத்தை (Ecumenical Council of Nice) ஏற்படுத்தி முதன் முதலாக ஒரு பெரிய விசுவாச பிரமாணத்தை, நிசியா விசுவாச பிரமாணத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போஸ்தல பிஷப்புகள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொண்ட இவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த விசுவாச பிரமாணம் வேதாகமத்திற்கு பதிலாகவும், அதன் போதனைகளின் சுருக்கம் என்றும், இது மட்டுமே விசுவாசிக்கப்படவேண்டும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பிறகு வேதாகமத்தை படித்து விசுவாச பிரமாணத்தில் குற்றம் கண்டு பிடித்தால் அதற்கேற்றாற்போல் தண்டிக்கப்படுவார்கள். அதன் பிறகு விசுவாச பிரமாணம் மதிக்கப்பட்டு, வேதாகமம் ஒதுக்கப்பட்டது.

அந்த 1260 வருட நீண்ட காலப்பகுதியில் அப்பட்டமான தப்பறைகள் மனுக்குலத்தோடு இருண்ட யுகத்தின் விசுவாச பிரமாணமாக பின்னி பிணைக்கப்பட்டது. அந்த 1260 வருடங்கள் முடிவடையும் போது ஒரு சீர்திருத்த அமைப்பு பரவியது. ஆனால் வேதாகமத்தின்படி ஒரு திருப்தியான சீர்திருத்தம் அல்ல, ஒரு சபை பிரிவின் சீர்திருத்தமாக இருந்தது. சபை என்பது ஒரு வெளியரங்கமான அமைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று தவறாக வழி நடத்தப்பட்டு, ஒவ்வொரு சீர்திருத்தவாதியும் உண்மையான சபை என்று கூறிக் கொண்டு ஒரு புது பிரிவை ஆரம்பித்தார்கள். துரதிருஷ்ட வசமாக எதிராளியானவன் இந்த சபை பிரிவுகளில் அதிகமாக கிரியை செய்திருந்தான். இவைகளுக்கு வேதாகமத்தில் எந்தவித அதிகாரமும் இல்லை. (1 கொரி. 1:11-13; 3: 3-5) இவைகளில் எதுவும் பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே அடங்கிய உண்மையான கிறிஸ்துவின் சபை அல்ல என்பதை சமீபத்தில் கிறிஸ்தவ ஜனங்கள் உணர்ந்து வருகிறார்கள். பரிசுத்தவான்கள் சபை பாகுபாடு இன்றி கர்த்தரிடம் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்டஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

Website : www.thestudiesinthescrptures.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY